

சுவடுகள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

(Tegning: ARNE NØST)

தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கை குழு

அண்மைக் காலங்களாக இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் சிலரைத் திருப்பி அனுப்பும் நடவடிக்கைகளில் நோர்வே அரசு மும்முரமாக இறங்கியுள்ளது. முக்கியமாக, கொழும்பில் தமிழர்கள் பாதுகாப்பாக வாழலாம் என்ற அடிப்படையிலேயே இந்த முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நோர்வேயிலுள்ள தமிழர்களைப் பிரிதிநிதித்துவம் செய்யும் அமைப்புகள் யாவும் ஒருமித்த குரலில், நோர்வே அரசின் இந்த நடவடிக்கையை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பியபோதும் இந்த நடவடிக்கைகள் தொடர்கின்றன. இப்போதும் ஏராளம் தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் நோர்வே அரசின் இந்த முடிவு தமிழர்கள் மத்தியில் பெரும் விசனத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அண்மையில் கூட, நோர்வேக்கு மிக அண்மையில் உள்ள டென்மார்க், சுவீடன் கடற் பிராந்தியங்களில் பெரும்பாலும் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் வள்ளங்களில் தமிழர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. தமது உயிரைத் துச்சமென மதித்து இலங்கையில் இருந்து அகதிகள் தப்பியோடும் குழல் ஒன்றில், அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்பும் நடவடிக்கை எந்த விதத்திலும் நியாயப்படுத்த முடியாத ஒன்றாகும். இதைவிட, இலங்கை அரசு மீண்டும் பெரும் தொகைப் பணத்தைப் பாதுகாப்புக்கென ஒதுக்கித், தமிழ் மக்கள் மீதான தனது யுத்தம் தொடரும் என்பதற்கான அபாய அறிவிப்பை வெளியிட்டுள்ள குழல், அகதிகளுக்குப் பாதகமான நிலைகளுையே தோற்றுவிக்கும்.

நோர்வேயில் அரசியல் தஞ்சம் கோரியபின் தமது விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்ட தமிழர்களைத் திருப்பி அனுப்பப்படுவதிலிருந்து காப்பாற்ற, ஒஸ்லோவிலுள்ள தமிழ் அமைப்புகள் இணைந்து ஒரு நடவடிக்கைக் குழுவை உருவாக்கியுள்ளன. நோர்வே அரசுடன் அகதிகள் திருப்பி அனுப்புவதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதிலும் பேச்சுகளை நடத்துவதிலும் இந்தக் குழு ஈடுபட்டுள்ளது. அத்துடன், அவசியம் ஏற்படின் அகதிகள் சார்பில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யவும் இக்குழு உத்தேசித்துள்ளது. இது தொடர்பான தகவல்களைப் பெறப்

பின்வரும் தொலைபேசி இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்: 22212735 (மாலை ஆறுமணி முதல் ஒன்பது மணிவரை). இக்குழுவின் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் பெரும் தொகைப்பணம் தேவையாக உள்ளது. இப்பணத்தைப் பொது அமைப்புகள், பொதுமக்கள், பாதிக்கப்பட்டோர் எனப் பல தரப்பினரிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கின்றனர் நடவடிக்கைக் குழுவினர். பணத்தை நேரடியாக வங்கியில் செலுத்துவோர் 1607 57 12492 என்ற இலக்கத்தில் செலுத்தலாம். தொடர்பு கொள்வதற்கான முகவரி: Aksjon gruppe for Tamilske asylsøkere, Postboks 118, Blindern, 0314 Oslo.

இவ்வாறான நெருக்கடியான தருணங்களில் அனைவரது ஒத்துழைப்பும் மிக அவசியமானதற்கூட.

● சிவன்

நெஞ்சை அழுத்தும் ஓர் இழப்பு!

வைத்தியநாதி முருகேசு
(அனலைக்வு)

விண்ணில்
15.11.94

மண்ணில்
13.07.42

நோர்வேயில் வாழும் சூழி மக்களை இணைக்கும் ஒரு தமிழ்ச் சஞ்சிகை தேவை என்று ஆறு வருடங்களுக்கு முன் சிந்தித்த ஒரு குழுவில் முழு அர்ப்பணிப்போடு பங்குகொண்ட ஒரு நண்பரை இழந்துவிட்டோம் என்ற துயரச்செய்தி இன்று கிட்டியது. தனது பெருமளவு நேரத்தைப் பொது வாழ்வுக்காகவே அர்ப்பணம் செய்த நண்பராகவும், வழிகாட்டியாகவும் எம்மிடையே இருந்த அன்பர் முருகேசுவை இழந்துவிட்டோம். சுவடுகளின் ஆரம்பகாலங்களில் சுமைநிறைந்த பணிகளைத் தன் பொறுப்பில் எடுத்து, சுவடுகள் உறுதிபெற வழிசமைத்த ஒரு நண்பரை சுவடுகள் இன்று இழந்துவிட்டது. உதவி புரிவதில் நண்பராகவும், வழிநடத்துவதில் தந்தையாகவும், மனங்கலங்கும் வேளையில் இனிய சகோதரனாகவும் அவரால்தான் வாழமுடியும். அவரது மறைவால் ஏற்பட்ட வெற்றிடம் இலகுவில் நிரப்பக்கூடியதல்ல. அவரது பிரிவால் அவரது குடும்பத்தினருக்கு ஏற்படும் துயரங்களில் சுவடுகள் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறது.

மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல!
அமரர் முருகேசு எம்மவர் மனதில் எப்போதும் வாழ்வார்!!

சுவடுகள் .

Herslebs Gate 43, 0578 Oslo, Norway.
15.11.94

சுதந்திர இலக்கிய விழா

சுதந்திர இலக்கிய விழா
அமைப்புக்குழு - இல. 61, பழைய கொட்டாவ வீதி, பிரிணான, நுகுகொடை.

Independent Literary Festival

Organising Committee - No 61, Old Kottawa Road, Mirihana, Nugegoda
☎ 811927

அன்புடையர்,

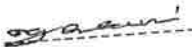
சுதந்திர இலக்கிய விழா-1994

இனங்களுக்கிடையில் நீதிக்கும் சமத்துவத்திற்குமான இயக்கத்தினதும்(MIRJE), விபலி(VIBH) மாற்றுக்கலாசார மையத்தினதும் கூட்டு முயற்சியாக முதலாவது தடவையாக 1992 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விழாவே சுதந்திர இலக்கிய விழாவாகும். இலங்கையின் இலக்கிய வளர்ச்சியை கருத்தில் கொண்டு இலக்கியம் என்பது சுயாதீனமாக இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும், இனங்களுக்கிடையில் ஐக்கியத்தை நோக்கமாகவும் கொண்டு ஆண்டு தோறும் சுதந்திர இலக்கிய விழாவை முன்னெடு வருகிறோம்.

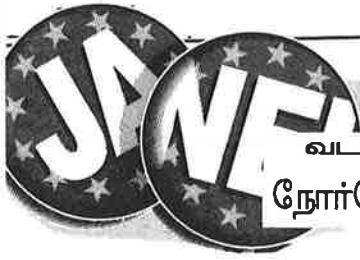
கடந்த ஆண்டுகளைப் போலவே இவ்வாண்டும் 1.1.1993 இற்கும் 31.12.1993 இற்கும் இடைப்பட்ட கால நூலுருவில் வெளியாகிய நாவல், சிறுகதை, கவிதை, மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியம் ஆகிய துறைகளை சார்ந்த நூல்களை சேகரித்து மதிப்பீடு செய்து சிறந்த நூல்களுக்கு விருது வழங்கவுள்ளோம். பெ நூல்களை சேகரிப்பதில் நாம் பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. குறி வெளிநாடுகளில் வெளியிடப்படும் எல்லா நூல்களும் எமக்குக் கிடைப்பதில்லை. எனவே மேற்க்கு காலப்பகுதியில் வெளியாகிய தங்களது நூல்களை, தங்களால் வெளியிடப்பட்ட நூல்களை அ தாங்கள் அறிந்த நூல்களை [முன்று பிரதிகள்] தங்களால் இயலுமானால் சாத்தியமானளவு வின எமக்கு அனுப்பி உதவுமாறு வேண்டுகிறோம்.

நன்றி.

சுதந்திர இலக்கிய விழா
அமைப்புக்குழு சார்பில்

[ஹ. க. போல்]
தமிழ் பிரிவு இணைப்பாளர்

வடதுருவத்தில் ஒரு கோலியாத் தேசம் நோர்வே மக்களின் ஐரோப்பாவை எதிர்த்த முடிவு

நவம்பர் 28ம் திகதி நோர்வேயின் வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படக் கூடிய தினமாக மாறிவிட்டது. அன்று நோர்வேஜிய வாக்காளர்களில் பெரும்பான்மையினர் ஐரோப்பிய சமூகத்தில் நோர்வே இணைவதற்கான தமது எதிர்ப்பை வாக்குகளால் வெளியிட்டனர். 22 வருடங்களுக்கு முன் நிகழ்ந்த பொதுசன வாக்கெடுப்பில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பு இவ்வருடமும் மீண்டும் உறுதி செய்யப்பட்டது. தம்மைச் சூழவுள்ள அனைத்துத் தேசங்களும் ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைவதற்கான முடிவை எடுத்த பின்னர், நோர்வே வாக்காளர்கள் வெளிப்படுத்திய இந்த முடிவு மிகவும் துணிச்சலானது எனக் குறிப்பிடப்படக் கூடியது.

கடந்த சில வருடங்களாகவே திருமதி குறுஹாலம் புருண்ட்லாந்த் (த்) தலைமையிலான தொழிற்கட்சி அரசு, நோர்வேயை ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் இணைப்பதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளிலும் நடவடிக்கைகளிலும் இறங்கியிருந்தது. 1972 செப்டம்பரில் முதன்முதல் ஐரோப்பிய சமூக இணைவு பற்றிய சர்வசன வாக்கெடுப்பிற்குப் பின் முதற் தடவையாகப் பாராளுமன்றம், 1987ல் தொழிற்கட்சி அரசின் ஐரோப்பிய இணைவு பற்றிய செய்தியைப் பெற்றது. 1972ல் பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பில் நோர்வேஜிய மக்கள் 53.5% பேர் இணைவை எதிர்த்து வாக்களித்தனர். ஆனால் அயல்நாடான டென்மார்க் அடுத்த வாரம் நிகழ்ந்த பொதுசன வாக்கெடுப்பில் இணைவுக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தது.

1972 இன் பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பு அன்றைய ஆளும் கட்சியான தொழிற்கட்சியைப் பதவியில் இருந்து விலகச் செய்தது. மீண்டும் நோர்வேயின் இணைவு முயற்சியில் முன்னின்றவர் தற்போதைய பிரதமர் திருமதி புருண்ட்லாந்த்.

சனத்தொகையிற் சிறிய நாடாக இருந்தாலும் இயற்கை வளங்களில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க வளம் நிறைந்த, நிலப்பரப்புக் கூடிய நாடுகளில் நோர்வேயும் ஒன்று.

நோர்வேயின் கடல்வளமும், எண்ணெய்வளமும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் (சனத்தொகை அடிப்படையில்) மிக அதிகம். (உதாரணமாக வடகடலில் நோர்வே எடுக்கும் மசகெண்ணெய் மேற்கைரோப்பாவின் மொத்த எண்ணெய் உற்பத்தியில் 45%க்கும் அதிகம்) எனவே நோர்வே ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைவது ஏனைய பல ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளுக்கு உவப்பான ஒரு விடயமே. தற்போது நோர்வே மீனவர்களுக்கு மாத்திரமே உரித்தான கடற் பிராந்தியத்தில், ஏனைய ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளும் மீன்பிடிக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமெனில் நோர்வே ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் இணைவது அவசியம். இதனால் நோர்வேயை எப்படியாவது ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் இணைப்பதில் அந்த நாடுகள் ஆர்வம் காட்டி வந்தன.

42லட்சம் மக்களை மாத்திரமே கொண்ட நோர்வேயைப் பொறுத்தவரை ஐரோப்பிய சமூகத்தில் (32 கோடி மக்கள்) ஒரு பலம்கொண்ட குரலாக அதன் குரல் ஒலிக்க முடியாது. ஏனைய நாடுகள் (முக்கியமாக சனத்தொகை அதிகமான நாடுகள்) எடுக்கும் முடிவுகளை ஏற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில்தான் நோர்வே இருந்திருக்கும். அதேவேளை இவ்வாறு இணையாது தனித்து நிற்பதும் இலகுவான காரியமல்ல. எனவே இணைவுக்கு ஆதரவான, எதிரான கருத்துகள் முழுவேகத்துடன் கடந்த சில வருடங்களாகவே முட்டிமோதிக்கொண்டிருந்தன.

ஏனைய புதிய உறுப்பு நாடுகள்

ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைவதற்கான ஆர்வம் நோர்வேயில் மாத்திரமன்றி ஏனைய பல நாடுகளிலும் இருந்தது. இவை எவையும் உடனடியாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. 1986 ஜனவரியில் போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின் இணைந்தபின் 1989 யூலையில் ஒஸ்தீரியா ஐரோப்பிய

சமூகத்தில் இணைய விண்ணப்பித்தது. 1991 யூலையில் சுவீடன் தனது விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்தது. 1992ல் ஃபின்லாந்து தனது விண்ணப்பத்தை ஐரோப்பிய சமூகத்திடம் வழங்கியது. 1992 மேயில் கவிற்சர்லாந்தும், நவம்பரில் நோர்வேயும் தமது விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்தன.

இவ்வருடம் முதல் மூன்று மாதங்களும் ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளுடன் புதிய விண்ணப்பதார நாடுகள் தமது விண்ணப்பம் பற்றிப் பேச்சுகள் நடத்தின. ஒவ்வொரு நாடும் தமக்குரிய சிறப்பான பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூறி அதற்குரிய இணக்கப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. இந்த இணக்கப்பாடுகள் பல சுற்றுப் பேச்சுகளின் பின் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாலும், அவை உள்நாடுகளில் கணிசமான சர்ச்சைகளை வளர்க்கத் தவறவில்லை. நோர்வே அரசு, ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் நிகழ்த்திய பேச்சுகள், நோர்வே ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் இணைந்தாலும் அதன் மக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என உறுதிசெய்கின்றன என அரசு அறிவித்தாலும், எதிர்ப்புக் குரல்கள் பலமாக எழுந்தன.

ஏனைய நாட்டு முடிவுகள்

புதிதாக இணைவு பற்றி எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுடன், இந்த நான்கு நாட்டு அரசுகளும் தமது மக்களின் முடிவை அறியவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. யூன் 12ம் திகதி ஒஸ்தீரியா மக்கள் ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் இணைவது எனத் தமது அபிப்பிராயத்தைப் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் தெரிவித்தனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து ஒக்டோபர் 16ம் திகதி ஃபின்லாந்து மக்களும், நவம்பர் 13ம் திகதி சுவீடன் மக்களும் இணைவுக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தனர்.

ஏனைய நாடுகளின் மக்கள் - முக்கியமாக அயல்நாடான சுவீடன் மக்கள் - அனேகமாக இணைவுக்கு ஆதரவு

NEI-DRONNINGEN ..

தெரிவிப்பார்கள்; எனவே அந்த அடிப்படையில் நோர்வே மக்களும் இணைவை ஆதரிப்பார்கள் என்ற கருத்திலேயே நோர்வேயின் சர்வசன வாக்கெடுப்பு கடைசியாக அறிவிக்கப்பட்டது. இணைவை எதிர்த்த பல குழுக்கள் சவீடன், நோர்வே மக்கள் ஒரே தினத்தில் வாக்களிக்கச் செல்லவேண்டும் என விடுத்த கோரிக்கை அரசால் நிராகரிக்கப்பட்டது. இறுதியாகவே தமது முடிவை எடுக்க நோர்வே வாக்காளர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

கட்சிகளின் நிலைப்பாடுகள்

ஐரோப்பிய சமூக இணைவு நோர்வேயை முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு பிரித்துவிட்டது. ஆளும் (சிறுபான்மைத்) தொழிற்கட்சியிலேயே (Arbeiderparti) இந்தப் பிளவு தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஒரே கட்சியில் இருந்துகொண்டு பகிரங்கமாகவே எதிர்க் கருத்துகளைத் தெரிவித்தபடி களத்தில் இறங்கினர் தொழிற் கட்சியினர். உத்தியோகபூர்வமாக (பெரும்பான்மை முடிவுப்படி) தொழிற்கட்சி இணைவுக்கு ஆதரவான முடிவை எடுத்திருந்தாலும், முக்கியஸ்தர்கள் பலர் எதிரணியில் நின்றனர்.

ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைவதை முழுமூச்சோடு எதிர்த்தது மத்திய கட்சி (Senterparti). விவசாயிகளின் கட்சி எனப் பரவலாக அறியப்பட்ட இந்தப்

பிரதான எதிர்க்கட்சி ஏறத்தாழ ஏனைய அனைத்து வேலைகளையும் கிடப்பில் போட்டுவிட்டு, இணைவெதிர்ப்பில் இறங்கியது. அதன் தலைவியான அன்ன எங்ஙர் லாஹ்ன்ஸ்ரயன் (Anne Enger Lahnstein) 'எதிர்ப்பணி ராணி' (Nei Dronningen) என்றே அழைக்கப்பட்டார்.

கடந்த தேர்தல் தோல்விக்குப் பின் தலைவியைப் பதவியில் இருந்து 'இறக்கிய' கட்சியான வலதுசாரிக் கட்சி (Høyre) இணைவுக்கு முழு ஆதரவு காட்டியது. வாக்காளர் அடிப்படையில் இன்னொரு பெரிய கட்சியான சோசலிச

இடதுசாரிக் கட்சி (SV) ஐரோப்பாவில் இணைவதைக் கடுமையாக எதிர்த்தது. ஏனைய சிறு கட்சிகள் இரு தரப்பிலும் பிரிந்திருந்தன.

வெளிநாட்டவர் நிலைப்பாடு

ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைவது பெரும்பாலும் வெளிநாட்டவர்களுக்கு, முக்கியமாக அகதிகளுக்குப் பாதகமான விளைவையே கொண்டுவரும் என்று அபிப்பிராயங்கள் இருந்தன. இங்கு வாழும் வெளிநாட்டவர்கள் ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணையும் முடிவைப் பாதிக்கும் அளவு தொகையினராக இல்லாவிடினும், அவர்களது அபிப்பிராயம் கருத்துக் கணிப்பீடுகள் சிலவற்றில் அறியப்பட்டது. நோர்வேஜியப் பிரஜாவுரிமை பெறாத வெளிநாட்டவர்கள், அகதிகளிடையே நிகழ்ந்த கருத்துக் கணிப்பீடு ஒன்றில், 55.7%பேர் இணைவை ஆதரித்துக் கருத்து வெளியிட்டனர்.

சந்தேகப் பிரச்சனைகள்

இணைவு பற்றிய அபிப்பிராயங்கள் கணிசமான நோர்வேஜிய மக்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்திவிட்டன. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை, தற்போதுள்ள மானிய நடைமுறைக்கு என்ன நடக்கும் என்பது பிரச்சனையாக இருந்தது. சில பிராந்தியங்களில் மாத்திரம் விவசாயிகளுக்கு மானியம் தொடர ஏனைய பிராந்திய விவசாயிகள் மானியத்தை இழப்பது நியாயமாகப் படவில்லைப் பலருக்கு. வழங்கப்படும் மானியமும் எத்தனை காலம் தொடரும் என்ற சந்தேகம் பலமாக எழுந்தது.

விவசாயிகளைப் போலவே மீனவர்களும்

தமது எதிர்காலம் பற்றிய சந்தேகத்தைக் கொண்டிருந்தனர். தமது வளங்கள் ஏனைய நாடுகளுக்குப் பகிரப்படுவது பற்றி அவர்கள் மகிழ்ச்சி கொள்ளவில்லை. நோர்வே அரசு இது தொடர்பாக ஏனைய ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளுடன் நடாத்திய பேச்சுகள் திருப்தி தரவில்லை மீனவர்களுக்கு.

தற்போதுள்ள நோர்வேயில் நடைமுறையில் உள்ள சமூகநலத்திட்டங்கள், ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைந்தால் என்னவாகும் என்பது பொதுவாகவே பலரது சந்தேகமாக இருந்தது. இதுவும், சமூகத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்கள் என்று நோர்வேயில் கருதப்படும் குழந்தை நலங்கள், முதியோர் நலங்கள் என்பனவும் என்னவாகும் எனப் பலர் சந்தேகப்பட்டார்கள்.

நோர்வே வளமான நாடாக இருந்தாலும், அதன் தனித்துவம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையில் அழிந்துபோய்விடும் என்பதும் பலரது அச்சமாக இருந்தது. தமது நாட்டைப் பற்றிய முடிவுகள், தமது பாராளுமன்றத்தில் எடுக்கப்படாமல் வேறொரு நாட்டில் எடுக்கப்படுவது எத்தனை தூரம் சரியானது என்ற சந்தேகம் பலருக்கு.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இன்னொரு சந்தேகமும் நோர்வே மக்களின் மனதில் எழுந்தது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் முக்கியமான அனைத்தும் ஓரணியில் இணைந்தபின், நோர்வே அதற்கு வெளியே நிற்பதாக இருந்தால் அதன் விளைவுகள் எப்படியிருக்கும் என்பது எவருக்கும் தெரியவில்லை.

இப்படிப் பல சந்தேகங்கள் தொடர்ச்சியாக இருந்தமையால் வாக்காளர்களில் ஒரு குறித்த தொகையினர் இறுதிநாள்வரை தமது முடிவுகளை எடுக்க முடியாமல் திண்டாடினர். இவர்களது வாக்குகளே இறுதி முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும் என இரு தரப்பினரும் நம்பினர்.

பிரச்சாரப் பீரங்கிகள்

ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைவதற்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் பிரச்சாரங்கள் நீண்ட காலம் முன்பாகவே ஆரம்பித்துவிட்டன. ஒவ்வொரு தடவையும் கருத்துக் கணிப்பீடுகளின் முடிவுகள் எதிர்ப்பாளர்களுக்குச் சாதகமாகவே இருந்தன. ஆனால் இந்த முடிவு இறுதியில் மாற்றம் அடையும் என்று இணைவு ஆதரவாளர்கள் எதிர்பார்த்தனர். எனவே தமது பிரச்சாரங்களில் அவர்கள் சளையாதிருந்தனர்.

ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைவதற்கு எதிர்ப்பான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டவர்கள் தமது கட்சி வேறுபாடுகளை மறந்து ஓரணியில் (Nei ti EU) இணைந்தனர். மிக நேர்த்தியான முறையில் தமது பிரச்சார வேலைகள் இந்த அணியால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவர்கள் தலைநகரில் நடத்திய எதிர்ப்பு ஊர்வலம், நாட்டின் சகல பகுதிகளில் இருந்தும் மக்களைத் திரட்டி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இந்த நிகழ்வு இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின் மிகப் பெரிய அரசியல்

ஆர்ப்பாட்டம் என வர்ணிக்கப் பட்டது. 'இன்னொரு முறை (ஐரோப்பிய சமூகத்தினுள்) புதிதாகத் தள்ளவேண்டாம்' (Ikke dytt nytt) என்ற பொருள்படும் பத்திரிகை ஒன்றையும் கடைசிப் பதினான்கு நாட்களுக்கென இவர்கள் நடத்தினர். இந்தப் பத்திரிகை ஐரோப்பிய சமூக இணைவுக்கு ஆதரவு பலமாக இருந்த நகர்ப்புறங்களைக் குறிவைத்து இலவசமாக விநியோகம் செய்யப்பட்டது.

பல்வேறு அணிகளில் இருந்தபடி இணைவுக்கு ஆதரவானவர்கள் தமது குரல்களை எழுப்பினர். பொதுவான அமைப்புகளாயும், கட்சி அமைப்புகளாயும் இந்தப் பிரச்சாரங்கள் நிகழ்ந்தன. தொழில்

வழங்குவோர் கூட்டமைப்பு (NHO) இந்தப் பிரச்சாரங்களுக்குப் பாரிய பணஉதவி செய்தது. அனேக பத்திரிகைகளும், தொடர்புச் சாதனங்களும் இவர்களின் பக்கம் நின்றன.

இறுதிவரை தமது ஆதரவாளர்கள் கொள்கை மாறாதிருக்கவும், உறுதியான முடிவு எடுக்காமல் இருந்தவர்களைத் தம்பக்கம் திருப்பவும் இரு தரப்பினரும்

முயன்றனர். தொலைக்காட்சிகளில் நிகழ்ந்த விவாதங்கள் முடிவற்றுத் தடுமாறியவர்களின் வாக்குகளை எதிர்ப்பு வாக்குகளாக மாற்றப் பெரிதும் உதவின எனலாம். அத்துடன் எதிர்ப்பாளர்களின் பிரசாரங்களும் இந்த வாக்குகளை வெல்வதில் கணிசமான வெற்றி கண்டன.

வாக்காளர்களின் எடுபாடு

இம்முறை சர்வசன வாக்கெடுப்பில் கணிசமானோர் தமது வாக்குகளைப் பதியாமல் விடலாம் எனச் சில அரசியல் அவதானிகள் கருத்துத் தெரிவித்தனர். ஆனால் முடிவெடுக்காது கடைசிவரை தடுமாளியோர் இறுதியில் தமது வாக்குகளையும் பதிவு செய்ததைக் காணமுடிந்தது. இது, நோர்வேயின் வரலாற்றில் மிக அதிக வாக்காளர் பங்கெடுத்த தேர்தல் என்ற பெயரை இந்த சர்வசன வாக்கெடுப்பிற்கு ஏற்படுத்தித் தந்தது.

நோர்வேயின் எதிர்காலம் இந்தச் சர்வசன வாக்கெடுப்பில் தங்கியுள்ளது என்ற கருத்தை இரு தரப்பினரும் தமது பிரச்சாரத்தில் முக்கியமான கருத்தாக வைத்தமையே இதற்குக் காரணம் எனலாம். சில தொகுதிகளில் (மாநகரசபைகளில்) வாக்களிப்பு 90%க்கும் அதிகமாக இருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

அதிர்ச்சி தந்த முடிவுகள்

ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணையும் முடிவை எப்படியாவது நோர்வே வர்க்காளர்கள் எடுப்பார்கள் என இறுதிவரை வெளிநாட்டு அரசியல் அவதானிகள் பலர் எதிர்பார்த்தனர். நோர்வேயின் அயல் நாடுகள் அனைத்தும் (டென்மார்க், சுவீடன், ஃபின்லாந்து) ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைந்துவிட்டமையால் எப்படியாவது நோர்வேயும் அயல்நாடுகளின் வழியைப் பின்பற்றும் என்ற பலரது எதிர்பார்ப்புகள்

நவம்பர் 28ம் திகதி நள்ளிரவுக்குப் பின் பொய்யாகின.

சிறிய நகரம் ஒன்றில் இருந்து முதலாவது முடிவு அறிவிக்கப்பட்டபோது, அது ஐரோப்பிய இணைவிற்கு எதிரானதாக இருந்தது. பின்பு மெல்ல மெல்ல முடிவுகள் அறிவிக்கப்படத் தொடங்க, வாக்காளர்கள் தமது வாழ்வின் உச்சக்கட்டத் திகிலை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர். மாறிமாறி முடிவுகள் வருவதும் வாக்குகளின் எண்ணிக்கை இரு தரப்பினருக்கும் சாதகமாகவும், பாதகமாகவும் மாறிமாறிச் செல்வதுமாக நேரம் கடந்தது. ஏறத்தாழ இரவு ஒன்றரை மணியளவில், இனி முடிவுகள் பெரிதும் மாறமாட்டா என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில், நோர்வே ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைய விரும்பவில்லை என்ற உண்மை வெளிவந்தது. தொடர்ந்து வந்த முடிவுகள் இந்த முடிவைச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபித்தன.

நீண்ட நாட்களாக நோர்வேயை ஆட்டிப் படைத்த 'ஐரோப்பிய சமூகக் காய்ச்சல்' ஒருவிதமாக முடிவுக்கு வந்தது. 52% வாக்காளர்கள் தமது முடிவை ஐரோப்பிய சமூக இணைவுக்கு எதிராகத் தெரிவித்திருந்தனர். இரண்டாவது தடவையாக, நோர்வேயை ஐரோப்பிய சமூகத்தில் இணைக்க வேண்டும் என்ற தொழிற்கட்சி அரசின் முடிவு மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

'பெண்களின் வெற்றி'

இந்தச் சர்வசன வாக்கெடுப்பில் 'இல்லை' என்ற முடிவு ஏற்பட முக்கிய காரணம் பெண்களே எனலாம். 57% பெண்கள் 'இல்லை' என்றும், 52% ஆண்கள் ஆம் என்றும் வாக்களித்தனர். சமூக நலன்களின் எதிர்காலம் பற்றிய பெண்களின் அச்சமே இவ்வாறான வாக்களிப்புக்குக் காரணம் எனக் கூறலாம்.

தொழில்களைப் பொறுத்தவரை, விவசாயம், பெண்கள் அதிகம் பணிபுரியும் மருத்துவத் துறைகள் என்பவற்றில் இணைவுக்கான எதிர்ப்புப் பலமானது.

பிராந்தியங்களைப் பொறுத்தவரை ஒஸ்லோவையும், அதனைச் சுற்றியுள்ள சில மாவட்டங்களையும் தவிர்த்தால் எங்கும் 'இல்லை'மயம்தான்.

வயது அடிப்படையில் பார்ப்பின் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டோரின் பார்வையில் ஐரோப்பிய சமூக இணைவு பிரச்சனைக்குரியதாய்த் தெரிந்ததோ என்னவோ, அவர்கள் 'இல்லை' என்று அதிகளவில் மறுத்திருக்கிறார்கள்.

கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை மத்திய கட்சியிலேயே அதிக வீதத்தினர் (94%) 'இல்லை' என்று கூறினர். கிறிஸ்தவ மக்கள் கட்சி (KrF - 86%) சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சி (80%), செந்தேர்தல் கூட்டணி (RV - 88%) என்பன பிரதான எதிர்ப்பியக்கங்களாக விளங்கின.

ஏனைய நாடுகளின் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளியாது நோர்வே மக்கள் சுயமாக எடுத்த இந்த முடிவுகளின் பின்னான சில விளைவுகளையும், தனித்துவத்தை நிலைநாட்டிய நோர்வேயின் புதிய நாட்களையும் பற்றி அடுத்த இதழில் பார்ப்போம்.

நோர்வேயை நேசிக்கும் சுவீடன்காரர்

அண்மையில் நோர்வேயில் ஜிரோப்பிய சமூக இணைவு பற்றிய சர்வசன வாக்கெடுப்பு நிகழ்ந்த போன்றே, அதற்கு இருவாரங்கள் முன்னதாக சுவீடனிலும் வாக்கெடுப்பு நிகழ்ந்தது. ஆனால் நோர்வே இடப்பயானதொரு முடிவை (சேர்வதில்லை) எடுக்கும் என்றறியாமலே என்னவோ, சுவீடன் வாக்காளர்களில் பெரும்பாலானோர் இணைவுக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்க விரும்பினர். இந்த முடிவு, சுவீடனுக்கும் நோர்வேக்கும் இடையிலேயே ஜிரோப்பிய சமூகத்தின் மிகப்பெரிய எல்லை வரும்படி நேர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் சுவீடன் வாக்காளர்கள் எல்லோரும் முடிவை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

சுவீடனின் இணைப்புகூடாது என எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தப் போராடிய சிலர் வேறு வழி இல்லாமல் நோர்வேயில் வந்து வாழலாம் என்று கருதினர் போலும். அவர்கள் சுவீடனில் உள்ள நோர்வேத் தூதரகத்தில் தங்கள் பெட்டி படுக்கைகளுடன் சென்று, தம்க்கு நோர்வேயில் அரசியற் தஞ்சம் வழங்குமாறு கேட்டனர்.

இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் நோர்வேஜிய அரசர் சுவீடனில் அரசியற்

என்பதையும் அவர்களுக்குக் கூறிவைத்தார்.

ஒருநாள், பத்திரிகைகள் தொலைக்காட்சிகளுக்கு இது நல்ல செய்தியாக இருந்தது. மறுநாள் எல்லோரும் மறந்துபோனார்கள், தஞ்சம் கோரியவர்களும் கூட மறந்திருக்கலாம்.

தஞ்சமடைந்த நிகழ்ச்சிக்கு எதிர்மாதிராக நிகழ்ந்த இந்த நிகழ்ச்சியால் நோர்வேத் தூதர் அதிர்ச்சி அடைந்தாரோ என்னவோ 'அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்பியதுடன், ஜிரோப்பிய சமூகத்துடன் இணைவது பற்றிய சுவீடனின் முடிவு மாத்திரம் அரசியற் தஞ்சம் கோரப் போதுமானதல்ல

பாரணக்கவடல் நியாயமா?

ஈழத் தமிழரின் பாரம்பரிய கலை வெளிப்பாடுகள் எவை என்ற ஆய்வுகளும், தேடல்களும் இன்னமும் எமக்குள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும் முழுமுச்சாக இந்தத் தேடலில் எவரும் இறங்கி விடை கண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதேவேளை எமது கலை வெளிப்பாடுகளில் பலர் புதிய உத்திகளையும், பரிசோதனை முயற்சிகளையும் மேற் கொண்டாலும்கூட எமது பாரம்பரிய கலை வடிவங்களான நாட்டுக்கூத்துக்களின்பால் யாரும் முழுமையான ஆய்வுகளையோ, பரிசோதனை முயற்சிகளையோ பூரணமாகச் செய்ததாக அறிய முடியவில்லை. ஆங்காங்கே சிலர் நாட்டுக் கூத்துக்களின் இராகங்களையும், ஆட்டங்களையும் தமது பரிசோதனை முயற்சிகளுக்காகப் பயன் படுத்தினரேயன்றி, நாட்டுக் கூத்தின் முழுமையான வடிவங்களை வெளிப்படுத்தவோ, தற்காலத் தலை முறையினருக்கு அறிமுகப் படுத்தவோ முனையவில்லை என்றேதான் தோன்றுகிறது. அதேவேளை இன்னமும் ஈழத்தின் சில கிராமப் புறங்களில் நாட்டுக் கூத்துக் கலை உயிர் வாழ்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அண்மையில் ஈழத்திலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற தென்மோடி நாட்டுக் கூத்தின் மூன்று தொலைக்காட்சி நாடாக்களைப் பார்க்க நேர்ந்தது. போராட்டச் சூழ் நிலைகளுக்குள், பட்டினியோடும், களரகக் குண்டுகளோடும் தமது வாழ்வு அல்லலுறும் நிலையில் இருந்துகொண்டும் இப்படியான எமது

பாரம்பரிய கலை வெளிப்பாடுகளைப் பதிவு செய்து காப்பாற்றும் மானிடர்கள் எமது தலைவணங்குதலுக்கு உரித்தானவர்கள் என்பதை உள்பூர்வமாக கூறித்தான் ஆகவேண்டும். மின்சாரம் இல்லை. எரிபொருளின் விவைகளோ நினைத்தும் பார்க்க முடியாத உச்சத்தில். இப்படியிருக்க தெளிவான ஒளிப்பதிவில் ஓர் போர்ப்பூமியிலிருந்து உன்னதமான கலை வெளிப்பாடுகள் பிரசன்னமாயிருக்கிறதென்றால் அது வியத்தகு சாதனைதான்.

(இன்னமும் மீள முடியாமல்தான் இருக்கின்றது. அந்த சிறுபிராய நினைவுகளைச் சீண்டி விட்ட இந்தத் தொலைக்காட்சிப் பிரதிகளைப் பூஜிக்க வேண்டும் போல் ஓர் உணர்வு உள்ளத்தினுள். அவைகளின் தாள ஐதியுடன் அம்பாக்கள் திரிந்த கரையில் தருக்களையும், கல்வெட்டுச் சிந்துகளையும், கொச்சகம், அகவல், அடிதரு என்று ராகங்களை முணுமுணுத்துத் திரிந்த அந்த சிறுபிராய நினைவுகளை மீளவும் மீட்ட வைத்த இந்தத் தொலைக்காட்சி நாடாக்கள் போற்றுகலுக்கு உரியவைதான். இதயத்துள் புதைந்து கிடந்த இராகங்களின் ஊற்றுக் கண்கள் திறந்து கொண்டன. கூடவே விழிகளும். ரோமக் கவங்கள் சில்விட்டன. அந்த உணர்வை என்னவென்பேன். அத்தோடு இன்னமும் தென்னிந்திய மூன்றாந்தரச் சினிமாவினால் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் எமது இளைய தலை முறையினரை நினைத்து வேதனையும் வெறுப்பும் எழுந்தது. எத்தனை அரிய கலைகள் எம்மிடையே வோர் விட்டு, விளைந்து கிளைகள் பரப்பி சடைத்துப் பருத்திருக்க, அவற்றைச் சாக விட்டு நாம் ஏன் இன்னமும் கலை என்ற பெயரால் வெளிவரும் உதவாக்கரைகளைக் கட்டியழுகின்றோமோ...?)

நாவாந்துறை சென் மேரிஸ் கலைக்கழகத்தினரால் சிறுவர்களைக் கொண்டு நிகழ்த்தப் பட்ட புனித செபஸ்தியார் நாட்டுக் கூத்து, அதே கவா மன்றத்தின் இளைய, மூத்த கலைஞர்களால் மேடையேற்றப் பட்ட தேவசகாயம்பிள்ளை என்ற நாட்டுக் கூத்து ஆகிய இரண்டு கூத்துக்கள் ஒரு தொலைக்காட்சி நாடாவினும், மெலிஞ்சிமுனை 'கலைக்குரிசில்' கவா மன்றத்தினரின் "புனித கிறிஸ்தோப்பர்" நாட்டுக் கூத்து, "மந்திரிகுமாரன்" ஆகிய இரண்டு நாட்டுக்கூத்துக்கள் மற்றைய இரண்டு தொலைக் காட்சி நாடாவினமாக பதிவுகள் செய்யப் பட்டுள்ளன. "மந்திரி குமாரன்" கூத்தைத் தவிர மற்றைய மூன்றும் கிறிஸ்தவ சமயத்துக் கதைகளையே கருவாகக் கொண்டு படைக்கப் பட்டவையாகும். அராவிபூர் அமரர், ஸ்ரீ முத்துக்குமாரு புலவரால் எழுதப்பட்ட 'புனித

தேவசகாயம்பிள்ளை'— நாவாந்துறை அமரர், 'கவைக்கவி
 நீ.எஸ்தாகி அவர்களால் எழுதப் பட்ட 'புனித செபஸ்தியார்' ஆகிய
 கூத்துக்களின் இரு பிரதிகளையும் நெறிப்படுத்தியவர்
 அண்ணாவி,டானியல் பெலிக்கான் அவர்கள். மெலிஞ்சிமுனை அமரர்,
 'கவைக்குரிசில்' நீ.வ. அந்தோனி அவர்களின் பிரதியான புனித
 கிறிஸ்தோப்பர் நாட்டுக் கூத்தை, அண்ணாவி நீ.வ.அ.சவிரிமுத்து
 அவர்களின் அனுசரணையுடன் கவாநிதி. பாவசந்தரம் அவர்கள்
 நெறிப்படுத்தியுள்ளார். "கவைக்குரிசில்"இன் இன்னொரு நாடகமான
 மந்திரி குமாரனை அன்னாரது புதல்வன்
 அண்ணாவி,நீ.வ.அ.சவிரிமுத்து அவர்கள் நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இங்கே வியப்புக்கும், ஆச்சரியத்துக்குமுரிய இன்னுமொரு விடயம்
 என்னவெனில் புனித செபஸ்தியார், புனித.தேவசகாயம் ஆகிய
 இரண்டு கூத்துக்களில் பெண்களையும் இணைத்து பாடி, நடக்க
 வைத்திருப்பது. நாட்டுக் கூத்துக் கவையைப் பொறுத்தவரை
 முன்பெல்லாம் பெண்கள் பார்வையாளர்களாகவும், நாட்டுக்கூத்துக்
 கவைஞர்கள் பாடல்களைப் பாடமாக்குவதற்கு உதவியாக வாசித்துக்

முகமட் அபார்
உசாரான இரவு

அந்த இரவு
 மிகவும் சந்தோசமாக இருந்தது.

சனக் கூட்டமெல்லாம்
 சந்திகளில் கூடிநின்று
 எதையெல்லாமோ பேசிக்கொண்டார்கள்.

வதந்தியும், பொய்யும்
 தலைகீழாய்
 தந்திக் கம்பங்களில் தொங்கியது.

நாய்கள்

பிணந்தேடி அலைந்து
 ஆலமரத்தடியில் அலுத்து நின்றன.

நிலவு -
 இனவாதம் பாராமல்
 மிக அழகாக எறித்துக்கொண்டிருந்தது.

குண்டுச் சத்தங்களைக் காணவழில்லை,
 வெஃல் அடிகளைக் கேட்கவழில்லை.

இரவு -
 மிக உசாராக இயங்கியது.

கவச வாகனம்
 கறுத்த ஜீப்புகளெல்லாம்
 வாயைப் பொத்திக்கொண்டு சென்றது.

நாட்டுச் சேவல்கள்
 கூவிக், கூவி
 இரவைப் பகலாக்கத் தொடங்கியது.

மனிதர்களெல்லாம்
 புதுமுகத்தோடு
 வீதி உலா வந்தார்கள்.

காட்டுபவர்களாகவுமே இருந்து வந்தனர். ஆனால் இன்று அவர்களும் பங்காளிகளாகி, நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்கள் என்ற அந்தஸ்தை எட்டியுள்ளது பல மடங்கு மகிழ்ச்சியையும், இன்ப அதிர்ச்சியையும் தருகின்றது. இந்த வகையில் நெறியாளர் அண்ணாவி, டானியல் பெலிக்கான் அவர்கள் பாராட்டுதலுக்குரியவரே.

(பால்மணம் மாறாத, குழந்தைத் துடுக்குத் தனங்கள் நிறைந்த இந்தச் சிறுவர்களின் முகங்களில் ராஜ கம்பீரமும், ராகங்களை அரசாளும் கனிந்த குரல்வளமும் எப்படி வந்தது...?! மீன் குஞ்சுக்கு நீச்சலடிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கவா வேண்டும் என்பதுபோல், நாட்டுக்கூத்துக் கலைகள் பிறந்து வளர்ந்த கரையோரக் கிராமத்துச் சிறுவர்களுக்கும் ராக நாளங்களைக் கற்றா கொடுக்க வேண்டும்?! பிறப்புடனேயே சுமந்து வந்த முதிசத்தைப் போல் சரளமாகவும், மிக அற்புதமாகவும் ராகங்களை விதைத்து விடுகிறார்கள்.

“கலைக்குரிசில்” டீ.வ. அந்தோனி. யாரிந்த மனிகுன்...?! தனது கரையோடும், கடலோடும், கிராமத்தோடும் தன்னைச் சுருக்கிக் கொள்ளாமல், குடா நாட்டையும் கடந்து கூத்துக்களை விதைத்த ஓர் அதியுன்னத கலைஞன். தொடர்பு சாதன வசதிகளையும், அவற்றுடனான தொடர்புகளின் செல்வாக்கையும் வைத்து தம்மைப் பிரபல்யங்களாக்கிக் கொண்ட பலர் இந்தக் கலைஞனிடம் பயந்தடிபட்டுக் குரவறுந்து ஓடியவர்கள்தான். செல்வாக்கினடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் பட்டங்கள், பதக்கங்களுக்குள் கட்டுப்படாத ஓர் சாகா வரம் பெற்ற கலைஞன். இந்தக் கலைஞனை மக்கள் அறிவர். வசதி படைத்த, செல்வாக்குகளால் புணையப்பட்ட பட்டங்களோ, பதக்கங்களோ அறிய மாட்டா. ஆமாம் இந்தக் கலைஞனது இன்னொரு அதியுன்னத படைப்பான “மந்திரி குமாரனை” அந்தக் கலைஞன் மறைந்து சுமார் 22 வருடங்களின் பின் முதன்முதலாக தொலைக்காட்சியில் பார்க்க நேர்ந்தது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னான நோமானிய வரவாற்றோடு ஒட்டிய கதையொன்றை தனது கற்பனையால் வளம்படுத்தி இந்த நாடகத்தைப் படைத்திருக்கிறார். ஆரம்பத்திலிருந்து கதையோட்டத்தை வலைப்பின்னல் போல் கொண்டு சென்று இரண்டொரு காட்சிகளில் அவற்றை விடுவிப்பது இந்த நாடகத்தில் அவரது கற்பனைத்திறனின் பிரதிபலன் எனக் கொள்ளலாம். இந்தக் கூத்தில் நடித்துள்ள “கலைக்குரிசில்” கவாமன்றத்தின் இளைய தலைமுறையினர், தாம் இளையவர்கள்

என்பதனையும் மீறி கொலுவாள் கிறார்கள். ஒவ்வொரு காட்சியமைப்பும் அந்த தொன்மையான வரலாற்றுக் காலத்திற்கே கொண்டு சென்று விடுகின்றன. இந்தக் காட்சியமைப்புக்கள் தொடர்பான புரண விபரங்களை தனத்திற் பிரதியில் கலைக்குருசில் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார் என அறிய முடிகிறது. அந்தத் தொன்மைக்காவ வாசனையை இப்போதும் எம்மை துகர வைத்த அமரர் கலைக்குருசில் அவர்களின் அளப்பரிய ஆற்றல் ஆச்சரையத்துக்குரியதுதான். அடுத்து கூத்துக்களின் பின்னணியில் நின்று அயராது தமது உழைப்பை வழங்கி விட்டு மக்கள் முன் அறிமுகமாகாமல் மறைந்திருக்கும் கலைஞர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் ஒப்பனையாளர்களாவர். நாட்டுக்கூத்தின் வரலாற்றில் இவர்களுக்கு மிக முக்கியமான இடமுண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதேபோல் பக்க வாத்தியக்காரர். இந்த நாட்டுக்கூத்திற்கு மிருதங்கம் வாசித்திருப்பவர் மெவிஞ்சிமுனை கலைக்குரிசில் கவாமன்றத்தின் மிருதங்க கலைஞராகிய திரு கி.சனிமுத்து அவர்கள். அண்ணாவி, கலைக்குரிசில். நீ.வ.அந்தோனியின் நாடக வரலாற்றில் இந்தக் கலைஞனுக்கும் மிகமுக்கிய பங்குண்டு. மேலும், இத்தனை காலம் எங்கோ மூலைக்குள் உறங்கிக் கிடந்த அண்ணாவி அமரர் அந்தோனி அவர்களின் பிரதிகளுக்கு உயிரோட்டம் கொடுத்து எமது தலைமுறையின் கைகளில் ஒப்படைத்த அண்ணாவி, அ.சனிமுத்து அவர்களுக்கு நாம் என்றும் நன்றியுடையவர்களாய்த்தான் இருக்கின்றோம்.

இந்த வேளையில் "எவ்வளவை நாம் இழந்தோம்" என்ற ஆதங்கமும், அங்கலாய்ப்பும் எழத்தான் செய்கிறது. தேசத்தை மட்டுமா இழந்தோம்?, தென்னஞ் சோவைகள் வீதைக்கும் தென்றலைச் சுமந்த வெண்மணற் கடற்கரையை மட்டுமா இழந்தோம்...? இல்லை... கூடவே நெய்தலோடு கலந்து சுவைத்து மகிழ்ந்த கூத்துப் பாடல்களை, ராகங்களை, அதன் அற்புதமான சுவைகளை... இப்படி பலதை இழந்து விட்டோமே...?)

அண்ணாவி, 'கலைக்குரிசில்' நீ.வ.அந்தோனி அவர்களின் 'புனித கிறிஸ்தோப்பர்' நாட்டுக் கூத்தை கவாநிதி பாலசுந்தரம் அவர்கள் நெறிப்படுத்த மெவிஞ்சிமுனை 'கலைக்குரிசில்' கவா மன்றத்தின் இளைய கலைஞர்களால் மேடையேற்றப் பட்டிருந்தது. இந்தக் கூத்தின் முற்பகுதியான சுமார் முப்பது நிமிடங்கள் ஆட்டத்துடன் கூடியதாக அமைக்கப் பட்டிருந்தது. தென்மோடிக் கூத்து யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல, மன்னார், மட்டக்களப்பு.

திருகோணமலை, தம்பலகாமம், முல்லைத்தீவு போன்ற பகுதிகளிலும் ஆடப் படுகிறது. ஆனால் யாழ்ப்பாணம் (கரையோரப்பகுதிகள்) தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் ஆடப்படும் தென்மோடி கூத்து ஆடல் பண்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். (வட்டுக்கோட்டையில் ஆடல் பண்புடைய தென்மோடி இன்றும் வழங்கி வருகின்றது.) யாழ்ப்பாணக் கரையோரப் பகுதிகளில் வழங்கப்படும் தென்மோடி ஆட்டமற்ற, நடிப்பை பிரதிபலிப்பதாய் அமைந்தது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இங்கே, இந்தக் கூத்தில் மன்னார்ப் பகுதி கூத்துக்களில் வெளிப்படும் ஆட்டத்தை முற்பகுதியில் இணைத்துள்ளார் கவாநிதி பாலசுந்தரம் அவர்கள். இது அவரது பரிசோதனை முயற்சியாகும். அதே வேளை கூத்தின் பாடல் சந்தங்களுடன் சில இடங்களில் ஒட்டாத ஆட்டங்களை காண முடிந்தது. வடமோடி ஆட்டங்களை, அல்வது மன்னார், மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு ஆகிய பகுதிகளின் தென்மோடிக் கூத்துக்களின் ஆட்டங்களை இந்தக் கூத்துக்களில் இணைப்பதென்பது சற்றுக் கடினமான விடயமாகும். ஆனால் இதற்கான, இந்தக் கூத்தின் பாடல்களின் சந்தங்களுக்கான ஆட்டங்களை தயாரித்து இணைக்கமுடியும். அந்த வகையில் கவாநிதி பாலசுந்தரம் அவர்கள் முயற்சி எடுத்திருப்பின் இன்னும் மிகவும் சிறப்பான ஓர் புதிய, அல்வது செழுமைப்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரிய கலைவடிவத்தை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கலாம். தீவுப்பகுதியின் எங்கோ ஓர் மூலைக்குள் அமைந்திருந்த கிராமத்தின் கலைஞர்களையும், அவர்களது திறமையையும் தனது பரிசோதனை முயற்சியூடாக வெளிக்கொணர முற்பட்ட கவாநிதி பாலசுந்தரம் அவர்கள் பாராட்டுதலுக்குரியவரே.

“யாழ்ப்பாண நாட்டுக்கூத்துப் பற்றிய விளிவான ஆய்வு வேண்டும்!” என்று பேராசிரியர் கவாநிதி சண்முகதாஸ் அவர்கள் ‘கலைக்குரலில்’ நீ.வ.அந்தோனி அவர்களின் நினைவு மலரில் எழுதிய கட்டுரையில், யாழ்ப்பாண நாட்டுக் கூத்து பற்றி ஆராய்பவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய விடயங்களென நான்கு விடயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றை காலத்தின் கட்டாய தேவை கருதியும், நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற் கொள்பவர்களுக்கு உதவியாகவும் இருக்குமென்ற நோக்கத்துடனும் மீண்டும் இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன்.

□ 1. வடமோடி தென்மோடி என்ற பாகுபாடு என்ன அடிப்படையிலே யாழ்ப்பாணக் கூத்துக்களுடன் தொடர்புற்றன?

- 2. வடமோடி தென்மோடி என்றால் என்ன? யாழ்ப்பாணக் கூத்துக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குதல்.
- 3. ஆடற் பண்புடைய கூத்துக்கள்- ஆடற் பண்பற்ற கூத்துக்கள் என்ற பாகுபாடு என்ன வகையிலே யாழ்ப்பாணக் கூத்துக்களுக்குப் பொருந்தும்.
- 4. யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்கக் கூத்துக்களின் தனித்துவம் என்ன?

மேற்படி நான்கு விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணக் கூத்துக்களை ஆராய்பவர்கள் செயற்படில் பயனுள்ளதாய் அமையும் என்பதும் எனது கருத்து.

இந்த மூன்று தொலைக்காட்சி நாடாவினும் பதிவாகியுள்ள கூத்துக்கள் (மந்திரி குமாரன் தவிர) கத்தோலிக்க மதக் கதைகளைக் கொண்டு படைக்கப் பட்டு வெளியிடப் பட்டபோதும், எமது பாரம்பரிய கலை வடிவங்கள் செத்துப் போகாமல் பாதுகாக்கப் படுகின்றனவே என்ற திருப்தி ஏற்படுகின்றது. கலைஞனுக்கும், அவனது படைப்புகளுக்கும் சமுதாயப் பணி இருக்கின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கலைஞர்கள்,

கவிஞர்கள் முன்னாலுள்ள அந்த சமூகப் பணிதான் என்ன..? இதனைக் கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் இன்று எல்லா கலைஞர்கள், கவிஞர்கள் முன்னாலும் எழுந்துள்ளது. மூன்று நான்கு தலைமுறைகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த அண்ணாவிமார், கவிஞர்கள் எழுதிய பாடல்களையும், கூத்துக்களையுமே இன்னமும் பாடிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இவை அளேகமாக சமய நற்போதனைகளை வெளிப்படுத்துவனவாகவும், வரவாற்றுக் கதைகளை எடுத்தியம்புவனவாகவுமே இருக்கின்றன. மனித சமூகத்தின் சமகால நிகழ்வுகளை, பிரச்சனைகளை, அவற்றிற்கான

தீர்வுகளை சித்தரிப்பவையாகவும், மக்களைச் சுடுகின்ற இன்றைய பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்துபவையாகவும் தற்கால நாட்டுக் கூத்துக்கள் புனையப் படல் வேண்டும். இதற்கு கூத்து ராக, தாள, ஆட்டங்கள் தெரிந்தோர், தேர்ச்சியுள்ளோர் அக்கறையுடன் உழைத்தல் வேண்டும். இவர்களின் உழைப்பை சமூகத்துக்குப் பயன்படும் பொருட்டு கலை இலக்கிய ஆவலர்கள், அறிஞர்கள் முயற்சியெடுத்தல் வேண்டும்.

அண்மைக் காலங்களில் அறியக் கூடியதாயுள்ள செய்திகள் இறந்து கொண்டிருக்கும் நாட்டுக் கூத்துக் கலை காப்பாற்றப் படுகிறது என்ற நம்பிக்கையை வளர்க்கிறது. அண்மையில் பரீஸ் நகரத்தில் வட்டுக்கோட்டை கலைஞர்களால் "அர்ச்சனன் தபசு" என்ற நாட்டுக் கூத்து மேடையேற்றப் பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. இவை தவிர வேறும் ஒருசில இடங்களில் வேறும் சில நாடகங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாக அறிய முடிகின்றது. இது வரவேற்கத் தக்கதும், பாராட்டுதலுக்கு உரியதுமாகும். அதே வேளை நாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இப்படியான கலைப் படைப்புக்களுக்கு இங்குள்ள அமைப்புக்கள், சங்கங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். இவை தவிர நாட்டுக் கூத்துக் கலை பற்றி தெரிந்தோர் முன் வந்து உழைக்க வேண்டும். ஒலி, ஒளிப் பதிவுகளைக்கி ஆவணக் காப்புச் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படல் வேண்டும். (பிற்குறிப்பு: நோர்வேயின் ஸ்தவங்கர் நகரத்தில் றோகலாண்ட் ஈழத்தமிழர் சங்கத்தின் ஆதரவில் 18/12/93இல் அமரர் நீ.வ. அந்தோனி அவர்களின் நாட்டுக் கூத்தான 'மந்திரி குமாரசன்' மெலிஞ்சிமுனை கலைக்குருசில் கலாமன்றத்தின் இளைய தலைமுறையினரால் மேடையேற்றப் பட்டது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.)

(ஜனவரி 94) 20

க.ஆதவன்

மண் மனம்

அத்தியாயம் 8

சுசீலாவால் இனிப் பாட முடியாது.
அவளது சக்தியெல்லாம் முடிந்து
விட்டன. காகங்கள் கரையும்,
கிளிகள் பேசும்,
மயில்கள் ஆடும், (அதுவும் தோகை
விரித்து)
குயில்கள் கூவும்.
இந்த வகைகளில்... சுசீலா எந்த
வகை?
அவள் கரைகிறாளா?
பேசுகிறாளா?
ஆடுகிறாளா?
கூவுகிறாளா?
கண்ணெதிரே கட்டையாய்க்
கிடக்கிறான் ரகுநாதன்.
இந்தக் கட்டையை என்ன
செய்யலாம்?
நீலாம்பரியில் வளையுமா இந்தக்
கட்டை?
எதிலுமே வளையாத ஒரு
கருங்காலிக் கட்டை.
ஆனால் பாவம், பச்சைக் குழந்தை
குழந்தைகளை... மழலைகளை...
இந்த உலகம் மதிக்கிறது. ஏன்
பெரிய குழந்தைகளை இந்த உலகம்
மதிப்பதில்லை?

குழந்தைகளுக்கு வயது இருக்கிறதா
என்ன?

குழந்தைகளுக்கு வயதில்லை.

எல்லோருமே குழந்தைகள் தான்,

மழலை என்றால் என்ன?

தெரிந்த சொற்களைப் பிழைவிட்டு....

அல்லது மவ்வளவைக்

கொம்பளவாக்கிச் சொல்லுவதா?

எல்லாருக்கும் அதாவது

வளர்ந்தவர்களுக்கு தெரிந்த

சொல்லாகிய 'புத்தகம்' என்பதை

ஒரு குழந்தை 'புத்தகம்' என்கிறது.

அல்லது 'புட்டம்' என்கிறது. இதை

மழலை என்கிறோம். அப்படியாயின்

தூண்கள் கூட மழலை

என்றாகிவிடுமே....?

நல்லூர் மஞ்சத்தில் நான் எனது

இளமையை ரகுவிற்குக்

கொடுக்கவில்லையா?

பின்னர் திருவிழாவில்.... அத்தனை

சனங்களையும் ஏமாற்றி அவரின்

கைகளுக்குள் போகவில்லையா?

தங்கை இறந்துவிட்டா என்பதற்காக

... ஒரு ஆவேசத்தில் என்னை இவர்

வேசை என்று சொல்லி இருக்கக்

கூடாது. எனக்கு மற்றச்

சனங்களைப் பற்றி அக்கறையில்லை.

ஆனா ரகு என்னைப் பார்த்து

வேசை என்று சொன்னது பிழை

தான். அவர் குடிச்சிருந்தார் என்பது

எனக்குச் சமாதானமாகேல்ல, அவர்

குடிக்கிறவர் எண்டுறது ஊடிக்குத்

தெரியமுதல் எனக்குத் தான்

தெரியும். ஏன் நான் அவரை

விட... அவற்றை குடியில்

அக்கறைப்படுறன் எண்ட கேள்வியை

- என்றை உறவுக்கு... என்றை

காதலுக்கு... என்ற சங்கீதத்திற்கு...

இரையாக்கிறன்? இதுகள் என்ன
பதில் சொல்லுதோ அது தான் என்ற
பதிலும்.

நீங்களும் பரிசுசெட்டு நாட்கள்
கடந்து விட்டன.

எங்கடை உறவு... எங்கடை

நினைவு... இதயம் வெடித்து எழும்பி

வருகிற குரல், ஏதோ ஒரு

மயிரிழையில் ஊஞ்சலாடுகிற சுகம்,

ஊதிவிட்ட சவர்க்காரக் குமிழிக்குள்

இருவரும் குடங்கியபடி செய்த

அண்டவெளிப் பயணம், மாதுளங்காய்

மணிகளை ஒவ்வொன்றாய்க்

கோத்து, தேன் சிந்தவிட முடியாத

படி பாதுகாத்து நாம் தொடுத்த

மாலை,

ரகு **pleas!** இது பரிசு கெடக்

கூடாது. இனியாவது எழும்புங்கோ!

நான் உங்களைக் காப்பாற்றினது

எங்கள் உறவுக்காகத் தான்.

ஊருக்காக அல்ல. நீங்கள்

எவ்வளவையும் குடியுங்கோ.

'அல்ககோலில்' ஆட்டம் போடுங்கோ

பறவாயில்லை. ஆனா எங்கட

'மதராஸமணி மாலை' சிதறக்கூடாது.

சசீலா சிந்தித்தாள்.

சுருதி குறைந்து குறைந்து வந்து

விம்மலில் முடிந்து-

கேவிக்கேவிப் பெரிதாகக் குழறி

அழ ஆரம்பித்தாள்.

நீலாம்பரி ஏதோவொரு அபவ்வ

முகாரியாய்அலற ஆரம்பித்தது.

அப்பெழுது விடிந்து விட்டிருந்தது.

ரகுநாதன் கடைவாயில் வழிந்திருந்த

எச்சிலைத் துடைத்தான். கண்ணை

விழித்த போது எல்லாமே மங்கலாய்த்

தெரிந்தன. மூலையில் சுருண்டு
கிடந்தவனுக்கு மூலை என்பது
இப்போது படிப்படியாகத் தெரிய
வந்தது.

சாரம் கூட சற்று அரை
குறையாய்... அரை தெரியும் படி
தளர்ந்திருந்தது அவனுக்கு அவனை
விழிப்படையச் செய்தது.

விறுக்கென்று எழுந்தான்.

சாரத்தை வடிவாக இறுக்கிக்
கட்டினான்.

அறையைச் சுற்றும் முற்றும்
பார்த்தான்.

நடந்தவைகள் கலங்கலாக
மங்கலாக... **print** போடப்படாத

negative களாக படிப்படியாக ஏதோ
சொல்ல வாயெடுத்தன.

தான் கட்டையாய்க் கிடந்தது,
சசீலாவின் வீடு என்பது மட்டும்
உறுதியாய்த் தெரிந்தது.

எதிரே அவன் சசீலா!

என் சசீலா!

பாடிக்கொண்டிருக்கிறாள்,

நீலாம்பரி.

இல்லை....

அவள் அழுது கொண்டிருக்கிறாள்,
முகாரி.

அதுவும் அபஸ்வரத்தில்.

சசீலா அழக்கூடாது.

என் சசீலா அழக்கூடாது.

அவளுக்கு யாரோ ஏதோ

செய்திருக்கிறார்கள்,

இல்லாவிட்டால் அவள் அழமாட்டாள்.

இந்தக் கெடுதலை... இந்த

வீணையை தந்தி அறும்படி

பண்ணியபாவி நானா? நானா?

நானா?

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில்
கொள்ளை நோய் ஐரோப்பா
முழுவதும் மோசமான முறையில்
பரவியதால் 2,5 கோடி மக்கள்
உயிரிழந்தனர். இந்த உயிர்ப்பலிக்கு
நோர்வேயும் தப்பவில்லை.

-மணி-

ரகு நாதன் மெதுவாக அடியெடுத்து
சசீலாவை நெருங்கினான்.

மண்டையைப் புடுங்கிக் கொண்டு
'கசிப்பு' தன் வேலையை இன்னமும்
செய்து கொண்டிருந்தது.

குனிந்து தலைமயிர் குழம்பியபடி....

முழங்கால்களுக்கிடையே முகத்தைப்

புதைத்த சசீலாவின் தலையையாவது

வருடி விடவேணும் என்று ரகு

நினைத்தான்.

ஆனால்!

விட்டாத்தானே.

முடியவில்லை.

ஏனோ முடியவில்லை!

"சசீலா **I am sorry**" என்று மட்டும்

சொன்னான்.

சசீலாவிடமிருந்து ஒரு மெல்லிய

'கேவலை'த் தவிர வேறு ஒன்றும்

வரவில்லை.

அறையைத் தாண்டி வெளியே

வந்தான்.

Hallல் ஒரு நாற்காலியில் தம்பையர்

இருந்து கொண்டு ஏதோ

யோசித்துக் கொண்டு இருந்தார்.

தம்பையரைக் கண்டதும் ரகு, இந்த

உலகத்திற்கு உருப்படியாக

வெளிப்படையாக வந்து விட்டதுபோல்

உணர்ந்தான். கண்ணை மூடிக்

கொண்டு ஒண்டு தெரியாதவன்
போல் கடந்து போய் விடலாமோ
எண்டு தான் முதல் யோசித்தான்.
விட்டாத்தானே!
ஏனோ முடியவில்லை
அவரைக் கடக்கும் பொழுது "நான்
வேணுமெண்டு செய்யல்லை" என்று
மட்டும் சொன்னான்.
சொல்லிய வேகத்தில் நடக்க
வெளிக்கிட்டு 'ஸ்டூலில்' கால்
தடக்கி சவருடன் மோதினான்.
தம்பையர் எழும்பி வந்து தாங்கிப்
பிடிச்சிருக்கலாம். ஆனால்,
தம்பையர் அப்படியே இருந்தார்.

மண்டை சவருடன் 'டங்'கென்று
மோதியது.
ரகுவிற்கு அது வலித்ததாகத்
தெரியவில்லை.
வாசற் படிகளால் கவனமாகவே
இறங்கினான்.

அவன் இறங்கும் பொழுது, காத்துக்
கொண்டிருந்தவர் போல் தம்பையர்
சொன்னார்.
"கிழுவை மரத்தடியிலை சைக்கிள்
சாத்திவிட்டுக் கிடக்குது, எடுத்துக்
கொண்டு கவனமாப் போம் தம்பி"
என்று.

(வரும்)

இந்தத் தவறுகள் நேர்ந்திருக்கவேண்டாம்

கடந்த இதழில் - சவடுகள் ஆறாண்டு நிறைவுச் சிறப்பிதழில் - ஏராளமான எழுத்துப்
பிழைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. குறித்த திகதிக்குள் இதழை வெளியிடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்,
அச்சக் கோர்ப்பும் வடிவமைப்பும் வெவ்வேறிடங்களில் செய்யப் பட்டமை, இவற்றால்
பிழைகளைத் திருத்த நேர் கிடையாமல் பாரதூாரமான எழுத்துப் பிழைகளுடன் இதழ்
வெளிவந்துவிட்டது. மு.நித்தியானந்தன் வித்தியானந்தனாகவும் வேறு பல எழுத்துப்
பிழைகளுடனும் வந்தது இதழ். முக்கியமாகத் தமிழகக் கவிஞர் சகுமாரனின் கண்ணாடிக்கு
அப்பால் கவிதையில் 'முன்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக 'முற்' எனத் திரும்பத் திரும்ப
வந்துள்ளது. இவ்வாறான தவறுகள் பாரியவைதான். என்ன செய்வது?
நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்பில் முகவரி தேடியே நாடகத்தின் பிரதியாகத்தில் பங்கெடுத்த,
அந்நாடகத்தின் பாடல்களை எழுதிய தி.திலீபனின் பெயர் விடுபட்டுப் போய்விட்டது. ஒரு
கைகொடு நாடகத்தின் இடையை அமைத்தவர், ரவிக்குமார், சவடுகளில் குறிப்பிடப்படாது
போல் முரளிதான் அல்லர்.

இவற்றைவிட தேசம் பிரிந்த ராகங்கள் மெல்லிசை நிகழ்ச்சியை நடத்தித் தந்த குழுவினர்
பற்றி எந்தக் குறிப்பும் இடம்பெறாது விடுபட்டுவிட்டது. நிகழ்ச்சியை நடத்தியவர்கள் 'த
நாடல்' குழுவினர். குழுவினர்க்கும், பாடகர்க்கும் எமது நன்றிகள் என்றும் உரியவை.
சிறுவர்களின் பாடல் கவிதையில் கடைசிப் பகுதியும் விடுபட்டுப் போய்விட்டது. இத்தவறை
நிவர்த்திக்க இந்த இதழில் கவிதை முழுமையாக இடம்பெறுகிறது.

தவறுகளை மன்னிக்க முடிந்த உங்களுக்கு நன்றிகளுடன்,

● சவடுகள்.

மலைமீள் சிறுகதைகள்

o அந்தனி ஜீவா

(முன்தொடர்)

சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை என்ற இலக்கியப்பிரிவுகளில் சிறுகதையே மலைப்பிரதேசம் பற்றிய படைப்புக்களில் முதலிடம் பெற்றுள்ளது எனலாம், என்று கூறும் பேராசிரியர் கைலாசபதி, "தோட்டக் காட்டினிலே" தொகுதி பற்றித் தெரிவிக்கையில் 'மாத்தளைசோமு தொகுத்தளித்திருக்கும் இந்நூலிலுள்ள கதைகளைப் படிக்கையில், மலையக வாழ்க்கையை உள்நின்று சித்திரிக்கும் எழுத்தாளர்களின் உள்ளங்களையும், ஆற்றல்களையும் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. மலையக மக்களைத் தூர நின்று பார்த்து எழுதுபவர்களும் இருக்கின்றனர். இத்தொகுதியில் இடம்பெறும் கதைகளின் ஆசிரியர் மூவரும் இயன்றவரை நடப்பியல்களைப் புரிந்துகொண்டு நியாயத்தின் பக்கம் நின்று எழுத முயன்றிருக்கின்றனர். நன்மை தீமைக்கும் வேறுபாடு தெரிந்தவர்களாக இருக்கின்றனர்.

இதனால் இக்கதைகளைப் படித்தபொழுது திருப்தியும் தெளிவும் ஏற்பட்டன' என்கிறார்.

மாத்தளை எழுத்தாளர்களான இந்த மூவரும் மலையகச் சிறுகதைத்துறையில் ஆற்றல்மிக்க படைப்பாளர்களாகக் கணிக்கப் படுகின்றனர். இந்தத் தொகுதியில் பார்வதி, தார்மீகம், உறவுகள் என்ற கதைகளை மலரன்பன் எழுதியுள்ளார். இந்த மூன்று கதைகளையும் உள்ளடக்கி இவரது பன்னிரு சிறுகதைகள் 'கோடிச்சேலை' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்து 1989க்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது. இவர் எழுதிய பிள்ளையார்கழி (1992) என்ற சிறுகதை மலையகத்தவர்களைப் பற்றிய விவரணமாக, சிறப்பான சிறுகதையாக அமைந்துள்ளது. மாத்தளை எழுத்தாளர்களில் மற்றவரான மாத்தளை சோமுவின் சிறுகதைகள் 'நமக்கென்றொரு பூமி' என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளன. இவர் தொழில் காரணமாக வெளிநாட்டில் வாழ்ந்தாலும், மலையகப் பின்னணியைக் கொண்ட கதைகளைத் தமிழக

சஞ்சிகைகளான சபமங்களா, கணையாழி, கலைமகள் ஆகிய சஞ்சிகைகளில் எழுதியுள்ளார்.

மாத்தளை எழுத்தாளர் மூவரில் ஒருவரான மாத்தளை வடிவேலன் தேயிலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி மட்டுமல்லாது,

றப்பர்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளார். இரண்டு தொகுதிகள் போடும் அளவிற்குத் தரமான சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார். இவர் மலையக நிகழ்கலை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எழுதுவதிலும் ஆர்வமாயுள்ளார்.

மற்றுமொரு எழுத்தாளரான ஏவிபி.கோமஸின் கதைகள் 'வாழ்க்கையே ஒரு புதிர்' என்ற தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளன. நூரானை சண்முகநாதனும் நிறையவே எழுதியுள்ளார். 'பெரியசாமி பீ.ஏ ஆகிவிட்டான்' என்ற சிறுகதை சிலாகித்துப் பேசப்பட்டது. ஓரளவு நிறையவே எழுதிய இன்னொரு சிறுகதை எழுத்தாளர் மல்லிகை.சி.குமார்.

மலையக எழுத்தாளர்களின் ஆற்றலை இனங்கண்டு தேசிய தினசரிகள் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. மலையக குழல் புதியதோர் ரசனையை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப் படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றிருப்பதை உணர்ந்து பிற பிராந்திய எழுத்தாளர்களான அ.ந.கந்தசாமி, அ.செ.முருகானந்தன், டொக்டர் நந்தி, செ.கணேசலிங்கன், நவாலியூர் நா.செல்லத்துரை, நீர்வை பொன்னையன், செ.யோகநாதன், எஸ்.அகஸ்தியர், யோ.பெனடிக்ற்பாலன், சொக்கன், நிவேதிதா, கச்சாய் ரத்தினம் போன்ற பலரும் மலையகப் பின்னணியில் படைத்தனர். இவர்களது கதைகள் நியாயமான வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் மலையகப் படைப்பாளிகளின் எழுத்துகளில் காணக்கிடைக்கும் உயிரோட்டம் இவைகளில் இல்லை.

டொக்டர் நந்தியால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட நாவல்நகர் ஆப்தீன் தனது சிறுகதைகளை "இரவின் ராகங்கள்" என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். மொழிவரதன் 'மேகமலைகளின் ராகங்கள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். மலையகத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய பெண் எழுத்தாளர்கள் நயீமா ஏ.சித்தீக், பூரணி இவர்களைத் தொடர்ந்து, புசல்லாவ இஸ்மாலிகா, பாலரஞ்சனி சர்மா, சாந்தாராஜ், சாந்திமோகன், ஸ்டெல்லாமேரி, ரோகிணி முத்தையா ஆகியோர் எழுதி வருகிறார்கள்.

மலையகச் சிறுகதைகளில் ஆரம்பகாலங்களில் அவலத்தை, சோகத்தை எழுதிவந்ததிலிருந்து மாற்றம் தென்படுகிறது. மனித மனத்தைப் பல பருவங்களிலும், பல களங்களிலும், பல

கோணங்களிலும் தரிசிக்கும் வாய்ப்பைக் காண்கிறோம். மலையகச் சிறுகதைகள் உள்ளீடு வளர்ந்துள்ளதைக் காட்டுகிறது. இவற்றை மாத்தளை வடிவேலன், அல் அஸ்மத், கேகாலை கைலைநாதன் ஆகியோரின் கதைகளில் காணலாம்.

மலையக ஆக்க இலக்கியத் துறையில் குறிப்பாக சிறுகதைத் துறையில் அவைகள் தோன்ற, கதைபோன்று 80களுக்குப் பின்னரான பத்து வருடங்களில் மலையக ஆக்க இலக்கியத் துறையில் புதிய எழுத்தாளர் தோன்றித்தது ஒரு பாரிய குறைபாடு ஆகும் எனத் தனது கட்டுரை ஒன்றில் மேமன்கவி கூறியுள்ளார். 90களில் இத்தகைய குறைகளை அகற்ற மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை, குன்றின் குரல் சஞ்சிகைக் குழுவினர் எழுத்தார்வத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் எழுத்துத் துறையில் ஆர்வமிக்க இளம் தலைமுறையினரிடையே எழுத்துப் பயிற்சிப் பட்டறை, சிறுகதை அரங்குகளை

நடத்தியதன் விளைவாக பல புதியவர்கள்
படைப்பிலக்கியத்துறையில்
அக்கறையுடன் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.
எதிர்காலத்தில் நல்ல விளைச்சலைக்

காணலாம்.

(அந்தனி ஜீவா எழுதி அச்சிலுள்ள
மலையகமும் இலக்கியமும் என்ற
நூலிலிருந்து)

பூப்புனித நீராட்டு விழா

வானம் சுருங்கியதாய்..
இளமையான இருள்.
கூட்டம்

ஒரு கூட்டம்
சத்தியமாய் அது
'மாவீரர்' கூட்டமல்ல

ஒரு
'பூப்புனித நீராட்டு விழா'
பந்தலக்கால் நடுவதும்,
தோரணம் கட்டுவதும்
பெற்றோல்மாக்லக்கு
காற்றடிப்பதுவுமாய்
பெரியவர், சிறியவர்
எல்லாமே.

குதூகலம், குதூகலம்
ஒரு தமிழ்ப் பெண்
குதிர்ந்துவிட்டாள்.
"தம்பி ராசா
உந்தப் பலகாரப் பெட்டியை
எடுங்கோ"

"தம்பி உவனை எழுப்பி
வேறா எங்கையும்த
படுக்கச் சொல்லுங்கோ"
பலர் பல அபிப்பிராயம்.

இப்பொழுது எல்லோரும்
முழியிதுக்குகிறார்கள்.

"ஏதோ இரைஞ்சு கேக்குது"
ஒருவர்.
"பங்கர் எங்கை கிடக்குது"
மற்றவர்.
வோட்டி அவிழ

சீலை உரிய
பாவாடை துக்குப்பட
திண்டவை,
பேசினவை,
கூடி இருந்தவை,
மூத்திரம் பெய்ச்சவர்
எல்லோரும் ஓடி
ஆம்பினை பொம்பினை
ஒரே குழியில்...
ஒரே பங்கரில்....
குமரி எங்கே...?
தேவவில்லை.
குதிர்ந்தவள் எங்கே?
பார்க்கவில்லை.
வானத்து இருட்டை
இரண்டாய்க் கிழித்து
ஒரு ஒளி வெள்ளம்.
குண்டு விழுந்து
வெடித்தது.
யாருமே பேசவில்லை,
யாருமே விசாரிக்கவில்லை.
அடுத்தநாள்க் காலை
பங்கர் விட்டு
வெளியில் வந்தனர்.

நேற்றுப் பெரிய பிள்ளையானவர்
மணவறைச் சோடிணையில்
பிரேதமாய்க் கிடந்தாள்..

01.04.94

இளைய அப்துல்லாஹ்

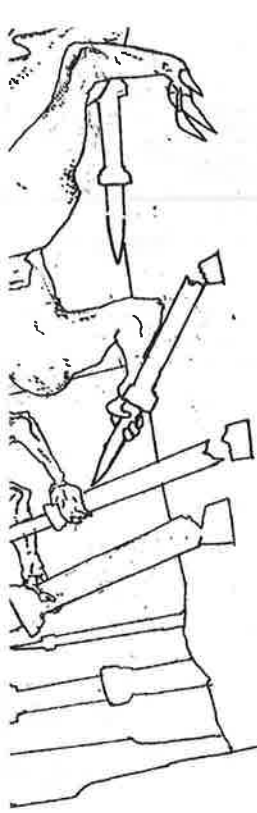
சிறுவர்களின் பாடல்

மூலம்: ஹாங்க் ரிக்கர்
தமிழில்: அ.ஜி.கான்

ஓ! சரஜீவோவின் சிறுவர்களே,
கவனியுங்கள், கற்றுக்கொள்ளுங்கள்
மறக்காதீர்கள், இது வரலாற்றுப் பாடம்!

கிழக்கின் "புத்திசாலிகளாலும்"
மேற்கின் "ராஜதந்திரிகளாலும்"
ஜெனீவாவிலும், நியூயோர்க்கிலும்,
அதிகாரத்தின் நீண்ட அறையில் இரண்டு வருடமாய்
உங்கள் தலைவிதி தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
உங்களுக்குக்காகக் கவலைப்படுகின்றனர் - ஆனால்
உங்களுக்குக்காக முடங்கிவிடுகின்றனர்
சொந்த நலனுக்காக முடங்கிவிடுகின்றனர்
விவாதம், ஏற்பு, ஏமாற்றுதல்
ஒப்பந்தம், திசைதிருப்புதல், "அமைதி ஏற்படுத்துதல்"
வீணாய்ப் போன விளையாட்டுகளுடன்
அவர்கள் காத்திருக்கின்றனர். சிரித்தபோதும்
முனையற்ற ரெயியர்களின் கேலிக்கூத்துடன்
மேலும் கிராமங்களை ஒழித்து, உயிர்களை அழித்து
பெண்வதைபுடன், கொலைகளுமூம்
வெறுப்பின் விதைகளை விதைக்கின்றனர்.

சினிமா

ஓ! சாஜீவோவின் சிறுவர்களே,
இவர்கள் ஏன் காத்திருக்கின்றனர்?
வாலாற்றின் சாதாரண பதில் இதோ:
உங்கள் சாவுக்காகக் காத்திருக்கின்றனர்
.....

போஸ்னியா நகரத்திலிருந்தும், மண்பிரமையிலிருந்தும்
நீண்ட ஒய்வுக்காக அலைப்போது
நெடிய அமுதால் அற்புதமான மழைக்காலத்தில் -
குறுக்கும் - நெடுக்குமான ஒத்தவழித் தடங்களில்
சந்தோஷமான இழுவண்டி ஒட்டிப் பந்தாட்காரர்களின்மேல்
செரிய கண்ணாம்புக்குள் கட்டப்பட்டுள்ளது.
ஒலெதற்கு நோமில்லை..... தெரிந்துகொள்ள நோமில்லை
நோக்கமற்ற இறப்புகளால் பனித்துக்கள்கள் சிவப்பாயின.

ஓ! சாஜீவோவின் சிறுவர்களே,
மிஞ்சிய சிறுவர்களுக்கு விளையாட்டு நோம் முடியவில்லை;
நான இன்னும் அதிகமான வழிகள்
இறப்புக்காகக் கொண்டுவரப்படலாம்.

அம்மாவின் கைப்பிடித்தோ
அண்ணனின், சகோதரியின் நுட்கும்போது
பழைய நகரக் சந்தையில் நுட்கும்போது
பரிந்துகொள்ள முடியாத யோல் உடனடி மாணமாயகையில்
இறப்பு அட்டையில் இரட்டை எண் சேர்க்கப்படும் -
அப்போது தெரியும் "போஸ்னியா"வை உலகத்திற்கு.

ஓ! சாஜீவோவின் சிறுவர்களே, நம்பிக்கையோடும்புங்கள்
கிழக்கின் "புத்திசாலிக"ளும்
மேற்கின் "ராஜதந்திரிக"ளும்
மீண்டுமொருமுறை செர்பியர்களைப் பயமுறுத்த
ஒப்பந்தங்களுடன் திரும்புகின்றனர் ஆகாபத்திலிருந்து.

இன்னும் காத்திருக்கின்றனர் அலர்கள்
செர்பியர்கள் கேலிக்கூத்துடன் கிரிப்பார்களென்று,
வாலாற்றின் மாபெரும் பாலியற் கதைகள்
நலன தந்திரத்துடன் சொல்லப்பட்டுள்ளதா இதுபோன்று?

நீதிபதிகள், அறிவார்ந்த வழக்கறிஞர்கள்,
அரசியல்வாதிகள், மத்தலைவர்கள்
வாதாபிர்களின்றனர் வாங்கிழித்து
"ஒழுக்கக்கேடு" பற்றிய இலக்கணத்திற்காக.

எனக்குத் தெரியாதா என்னுடைய பதில்?

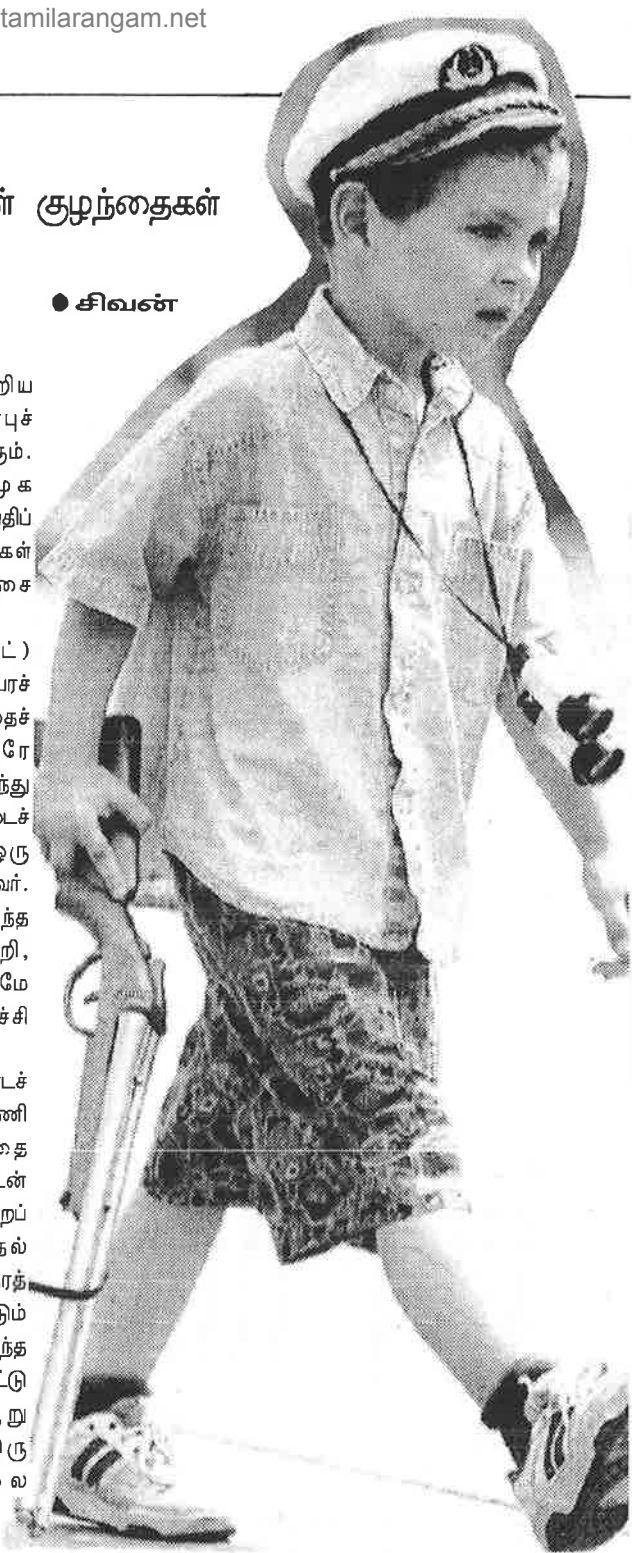
குழந்தைகள் குழந்தைகள் குழந்தைகள்

● சிவன்

எப்போதும் குழந்தைகள் பற்றிய செய்திகள் நோர்வேஜியத் தொடர்புச் சாதனங்களில் வந்துகொண்டேயிருக்கும். அண்மையில், ஐரோப்பிய சமூக இணைவுக்கான தேர்தல் நிகழ்ந்த செய்திப் பரபரப்புக்கு இடையில், குழந்தைகள் பற்றிய வேறொரு செய்தி நெடுசை உலுக்கும் விதத்தில் வந்தது.

ஒஸ்லோவில் உள்ள குறுாறுா(ட்) (Grodud) என்ற இடத்தில் அந்தத் துயரச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூன்று குழந்தைகள் ஒரே இடத்தில் பனியுள்பு புதையுண்டு உறைந்து இறந்துபோனார்கள். பாகிஸ்தான் நாட்டைச் சேர்ந்த இந்தச் சகோதரர்களில் ஒரு சிறுமியும், இரு சிறுவர்களும் அடங்குவர். அண்மையிலேயே நோர்வேக்கு வந்திருந்த இந்தக் குடும்பத்தினர் மாத்திரமன்றி, அப்பிராந்தியத்தில் உள்ள அனைவருமே இந்தத் துயரச் சம்பவத்தால் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

மூன்று குழந்தைகளும் தாம் விளையாடச் செல்வதாய்க் கூறிப் பல மணி நேரத்தின்பின்பும் வீடு திரும்பாததை அறிந்த பெற்றோர் உடன் பொலிசாருடன் தொடர்பு கொண்டு நிலைமையைக் கூறப் பொலிசார் முழுமூச்சோடு தேடுதல் வேட்டையில் இறங்கினர். சிலமணிநேரத் தேடுதலின் பின்னர் இப்பகுதியில் ஓடும் சிறு ஆறு ஒன்றில் குழந்தைகள் உறைந்த நிலையில் சடலமாக மீட்கப்பட்டனர். எட்டு வயதான சிறுமியும், பத்து, ஆறு வயதுகளே நிரம்பிய அவளது இரு சகோதரர்களும் பாடசாலை

விடுமுறையாதலால் (தேர்தலையொட்டி) வெளியே விளையாடச் சென்றுள்ளனர். அவர்கள் விளையாடிய ஆற்றுப் பகுதி மேலே பனியால் மூடப்பட்டிருந்தாலும் உள்ளே நீராகவே இருந்திருக்கிறது. இதனை அறியாத சிறுவர்கள் அதில் காலடி வைத்துப் புதைபுண்டுபோய் மேலே வரமுடியாது உயிர்நீத்திருக்க வேண்டும் எனப் பொலிசார் கருதுகின்றனர்.

நோர்வேயில் அனேக நீர்நிலைகள் குளிர்காலத்தில் மேலே பனிப்பாளமாக உறைந்தாலும், உள்ளே நீர் இருக்கும். அத்துடன் மேற்பரப்பில் உள்ள பனி தடிப்புப் போதியதாக இராவிடில் அதில் காலடி வைக்கும் ஒருவர் இலகுவாகக் கீழே சென்று, மேலே வரவோ நீந்தவோ முடியாமல் இறக்க நேரிடும். போதிய தடிப்பான பனி வரும்வரை இவ்வாறான நீர்நிலைகளில் விளையாடுவதைச் சிறுவர்கள் மாத்திரமன்றிப் பெரியோரும் தவிர்ப்பது நல்லது. ஏனெனில் இவ்வாறு மூழ்குபவர்கள் எவ்வளவுதான் திறமைவாய்ந்த நீச்சல் வீரராய் இருப்பினும், மிகக் குறைந்த வெப்பநிலை காரணமாக நீந்த முடியாது இறக்க நேரிடும். பொதுவாகக் கடலிலோ, நீர்நிலைகளிலோ வருடாந்தம் நூற்றுக் கணக்கானோர் மூழ்கி இறக்கவும் இந்தக் குறைந்த வெப்பநிலையே காரணமாக அமைகிறது.

நோர்வேயின் வரலாற்றில் மூன்று சிறுவர்கள் இவ்வாறு உயிரிழந்தது இது மூன்றாவது தடவை. 1890ல் இரு முதிர்ந்தோரும் மூன்று குழந்தைகளும் ஏனபக் (Enebak) என்ற இடத்திலும், 1947ல் மூன்று சிறுவர்கள் தமது வீடுகளுக்கு அருகில், சன்டஃபியோர்ட் (Sandefjord) எனும் இடத்திலும் இவ்வாறு உயிரிழந்திருந்தனர்.

சிறுவர் பூங்காக்களில் (Barnehage, Barnepark) வேலை செய்யும் ஆண்கள் பற்றிப் பல குற்றச்சாட்டுகள்

(குழந்தைகளைப் பாலியல் நோக்கில் பயன்படுத்தியதாக) முன்பு வந்துள்ளன. தற்போது அவ்வாறான ஒரு குற்றச்சாட்டு உண்மை என நீதிமன்றம் ஒன்று தீர்ப்பளித்துள்ளது.

29 வயதான சிறுவர் பூங்காப் பொறுப்பாளர் ஒருவர் தனது பொறுப்பில் விடப்பட்ட குழந்தைகளைத் தனது இச்சைகளைத் தீர்க்கப் பயன்படுத்தினார் என அண்மையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். ஒஸ்லாவில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் இச்சம்பவத்தில் 1991 முதல் குறைந்தது ஒன்பது குழந்தைகளை இவ்வாறு துஷ்பிரயோகம் செய்ததாக அவர்மீது குற்றம் சுமத்தப் பட்டிருந்தது. இந்த ஒன்பது குழந்தைகளில் குறைந்தது ஆறு குழந்தைகள் சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட நேர்ந்ததாகவும், அந்த ஆதாரங்கள் சிறுவர் பூங்காப் பொறுப்பாளருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப் பட்டதாகவும் வழக்கில் தெரியவந்தது.

குற்றம் சாட்டப் பட்டவர் வீட்டில் இருந்து பொலிசார் குழந்தைகள் சம்பந்தப்பட்ட பாலியல் வீடியோப் படம் ஒன்றைக் கைப்பற்றியுள்ளனர். இவ்வருடம் பெப்ரவரி 24ல் அவர் கைது செய்யப்படும்வரை அவரது செய்கைகள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றதாகப் பொலிசார் கூறியுள்ளனர். பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் வயது இரண்டு முதல் நான்கு வரையுமே. ஆறு ஆண்களையும் நான்கு பெண்களையும் கொண்ட நடுவர் அவை (Jury) வழங்கப்பட்ட சாட்சிகளைக் கொண்டு, குறித்த நபர் குற்றவாளி என முடிவு செய்தது.

சிலகாலம் முன்பாக இதே போன்ற (இதைவிடப்) பரபரப்பை ஏற்படுத்திய பியூன் வழக்கில் (Bjugnsaken) குற்றம் சாட்டப் பட்டவர் விடுதலை செய்யப் பட்டிருந்தார். இந்தச் சம்பவங்கள் ஒருபுறமிருக்க, சிறுவர் பூங்காக்களில் பணிபுரியும் ஆண் ஊழியர்கள்

அண்மையில் ஒன்றுகூடி இவ்வாறான பிரச்சனைகள் பற்றிக் கலந்தாலோசித்துள்ளனர். சிறுவர் பூங்காக்களில் பணிபுரியும் ஆண்கள் எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைவானோரே என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

குழந்தைகளின் விளையாட்டு எல்லைகள் பற்றிப் பல வாதப் பிரதிவாதங்கள் அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு. அவ்வாறான ஒரு வாதத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது துரொண்ணியம் / துரொண்ஹெய்ம் (Trondheim) நகரில் ஓக்டோபர் நடுப்பகுதியில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம். நோர்வே வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் நிகழ்ந்திராத இந்தச் சம்பவம், உளவியல் நிபுணர்களுக்கும், சட்ட வல்லுனர்களுக்கும் மிகுந்த குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

நடந்தது இதுதான்! ஆழவயதுடைய மூன்று சிறுவர்கள் ஐந்தே வயதான சில்ய (Silje) என்ற சிறுமியைப் பலாத்காரத்துக்கு உள்ளாக்கிக் 'கொலை' செய்துள்ளனர். இச்சம்பவம் நோர்வேயை மட்டுமன்றி, அயல் நாடுகளையும் துயரத்திலும், அதிர்ச்சியிலும் ஆழ்த்தியுள்ளது. சர்வசாதாரணமாக நண்பர்களாகப் பழகி விளையாடும் இவர்கள் சம்பவம் நிகழ்ந்த தினத்தன்றும் ஒன்றாகவே விளையாடினர். திடீரெனச் சில்யவைத் தாக்குவது என்று சிறுவர்கள் தீர்மானித்ததாகவும் அந்தத் தாக்குதலில் சில்ய உயிரிழக்க நேரிட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

'கொலை' செய்த அனைவரும் வயதில் மிகச் சிறியோர் என்பதால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது கடினம். நோர்வேயின் வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இப்படிச் சம்பவம் நிகழ்ந்ததில்லை. அமெரிக்காவில் சில சம்பவங்களும், சில காலம் முன்பு பிரிட்டனில் ஒரு சம்பவமும் நிகழ்ந்துள்ளன. இவற்றுடன் ஒப்பீட்டு ரீதியில் தாக்குதலில் ஈடுபட்டோர் வயது

- Vil du ha litt rått kjøtt mens du er utvist?

கூடியோரே. இதனால் ஏனைய நாடுகளில் இருந்தும் சட்டரீதியான ஆலோசனைகள் பெறுவது கடினமாக உள்ளது.

உளவியல் நிபுணர்களின் கருத்துப்படி மரணம் என்பதைச் சிறுவர் சிறுமியர் சரியாக உணராதவர்களாக உள்ளனர். இந்நிலையில் அவர்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது; நடைமுறையிலுள்ள எந்தச் சட்டமும் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது.

'குற்றம்' புரிந்த மூன்று சிறுவர்களும் மனோரீதியில் எந்தப் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகக் கூடாது என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு மாநில நிர்வாகம் இவர்களது பராமரிப்பிற்கென இரு மனோதத்துவ நிபுணர்களை நியமித்துள்ளது. இவர்களது பாடசாலையில் முன்புபோல் இவர்கள் சகஜமாகப் பழகச் சகல ஏற்பாடுகளும் பாடசாலை நிர்வாகத்தால் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கொலையுண்ட சில்யவின் தாய், இச்சிறுவர்களின் பெற்றோரிடம் சென்று, துன்பத்தைப் பங்கிட்டுக்கொண்ட நிகழ்ச்சி அனைவராலும் வரவேற்கப் பட்டுள்ளது. இறந்த சில்யவின் நினைவாகப் பாடசாலை மாணவர் அனைவருமே துக்கம்

37 ம் பக்கம் பார்க்க)

மக்கட் தொகைப் பெருக்கம்தான்

வறுமைக்கான காரணமா?

(முன்தொடர்)

இது இன்றும் தொடர்கதையாகவே உள்ளது. மனிதனது கைகள் உற்பத்தியில் தனித்து ஈடுபட்ட நிலையில் மனிதப் பெருக்கம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியது. அதைச் சுரண்டும் வர்க்கம் ஊக்குவித்தது. நவீன யுகத்தில் மனிதக் கைகளின் அதிக தேவையின்றி விஞ்ஞானம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியபோது சுரண்டும் வர்க்கம் அக்கைகளை இல்லா தொழிக்க விரும்புகிறது. இதனாலேயே மனிதத் தொகைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூச்சல் எழுப்புகின்றனர்.

அடிமையுடைமைச் சமூகத்தில் மனிதப் பெருக்கம் பற்றிக் கூச்சல் எழுப்பிய ஆளும் வர்க்கமும், அதன் தத்துவவாதிகளும் மக்களைக் கட்டுப்படுத்த வெவ்வேறு வழிகளைக் கையாண்டனர்.

பிளேட்டோ தனது தத்துவஞானத்தில் ஏதென்ஸ் சுரண்டும் வர்க்கத்தைக்

காப்பாற்ற "சாலச் சிறந்த அரசு" என்ற தனது போதனையில் குடிமக்களின் எண்ணிக்கை திட்டவட்டமாக 5,040க்கு மேற்படாது இருக்கவேண்டும் என்கிறார். இதை மேலும் செழுமைப்படுத்தத் திருமணங்களை ஆட்சியாளர்களது அனுமதியுடன் நடத்தவேண்டும் எனக் கூறியதுடன் ஆண்கள் 30 தொடக்கம் 55 வயதுவரைதான் குழந்தைகளைப் பெறவேண்டும் எனக் கோரினார்.

அரிஸ்டோட்டல், பிளேட்டோ போன்றே மக்களின் அசாதாரணப் பெருக்கத்தை அனுமதிக்கக்கூடாது என்றார். இவர் ஆண்களின் திருமண வயதை 30இலிருந்து 37ஆக உயர்த்தினார். இவர் குழந்தைகள் அதிகம் பிறந்தால் நிலம் கிடையாது என வாதிட்டார். (அன்று வாழ்ந்ததை விட எத்தனை ஆயிரம் மக்கள் இன்று வாழ்கின்றனர்) நிலம் கிடையாவிடில் மக்கள் ஏழைகளாவர் எனவும், ஏழ்மையே ஏனைய குற்றங்களுக்கு மூலம் எனவும்

கூறினார். இவர்களது கூற்றுக்கள் அங்கிருந்த அடிமைகள் பற்றியதல்ல, மாறாக அங்கிருந்த மேட்டுக்குடி அல்லாத மக்கள் பற்றியதே.

18ம் நூற்றாண்டில் எல்.வோல்ஸெய், எல்.தாவுஸ் சென்ற, பெ.பிராங்க்லின், ஜே.ஸ்ருவட், வி.கோட்லின் ஒவ்வொருவரும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை பூர்வீகவாக்கருத்தமைவில் ஆராய்ந்தனர்.

முதலாளித்துவப் புரட்சியை மக்கள்ப் பெருக்கம், உயிரியல்க் காரணத்தால் ஏற்பட்ட வறுமையுடன் தொடர்புபடுத்தினார் தாவுஸ் சென்ற. இயற்கை விதிகளின் தாக்கத்தால் ஏற்படும் வறுமையில் இருந்து எப்படித் தப்புவது என்று ஏழைகள் தாமாகவே சிந்திக்கவேண்டும் என்றார். இவர் மேலும், பட்டினியைத் தவிர்க்க வேறு ஒன்றை இழக்க வேண்டும் என்றார். அதாவது திருமணத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்றார்.

மால்தசின் வார்த்தைகள் இப்படிக்கூறுகின்றன. "தம்மிடமுள்ள உணவின் அளவு அனுமதிப்பதைவிட விரைவாக இனப்பெருக்கத்தில் ஈடுபட எல்லா உயிரினங்களுக்கும் உள்ள நிரந்தர நாட்டத்தில் கட்டுப்பாடு வேண்டும்" என்கிறார். இதன்மூலம் ஏழைக்கு இந்த உலகில் இடமில்லை என்கிறார். இதை மேலும் "மாபெரும் உலகில் அவனுக்கு இடமில்லை, அவனை வெளியேற இயற்கை கட்டளையிடுகிறது; அது தன் கட்டளையை நிறைவேற்றச் சிறிதும் காலம் செல்வதில்லை" என்று கூறி ஏழைகள் கொல்லப்படவும், அவர்கள் இனப்பெருக்காது இருக்கவும் கோருகிறார்.

இந்த வகையில் பலதரப்பட்ட பிரதிவாதங்களை வைத்து மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தப் பல நூற்றாண்டுகளாக ஆளும் சுரண்டும் வர்க்கம் தொடர்ச்சியாக முயன்றுவந்துள்ளது. மக்கள் தொகைப் பிரச்சனை ஏழைகள் மீதானதாகவே

எப்போதும் இருந்துவந்துள்ளது; இப்போது அது ஏழை நாடுகள் மீதான பிரச்சனையாக மாறியுள்ளது.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் ஏழ்மைக்கான காரணமா? நிச்சயமாக இல்லை. மக்கள் சமுதாயத்தில் ஒருவன் புதிதாக உருவாகும்போது அவன் தனக்குத் தேவையான உணவை உற்பத்தி செய்யும் நிலையில் உள்ளான். அப்படி உள்ள நிலையில் ஏன் மக்கள் தொகைப் பிரச்சனை எழவேண்டும்?

ஒரு மனிதன் இரு கைகளைக் கொண்டு உழைக்கும் அதே நேரம் இன்று உற்பத்தியை இன்று நவீன விஞ்ஞானம் பல மடங்காகப் பெருக்கியுள்ளது. அவ்வாறாயின் ஏன் மனிதப் பெருக்கத்தையிட்டு ஏகாதிபத்தியங்கள் முதல் குட்டியூர்வீவா எழுத்தாளர்கள்வரை

கூச்சல் எழுப்புகின்றனர்.

உண்மையில் இரண்டு கைகளையும் கொண்டு உற்பத்தியில் ஈடுபடும் ஒருவன் தனக்குத் தேவையானதையும், உபரியையும் உற்பத்தி செய்யும் அதேநேரம் இயந்திரம் அதைப் பலமடங்காக மாற்றுகிறது. இருந்தபோதும் அவன் பற்றாக்குறையுடன், பட்டினியுடன் ஏழ்மையில் மூழ்கடிக்கப்படுகிறான். இதேநேரம் உழைப்பில் ஈடுபடாத இன்னுமொரு பிரிவினர் வசதியான அதிஉச்சமான ஆடம்பரங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். உற்பத்தியில் ஈடுபடாத ஒருவன் வசதிகளையும், உற்பத்தியில் ஈடுபடுபவன் வறுமையையும் எதிர்கொள்ளுமாறு இச்சமூக அமைப்பு நிர்ப்பந்திக்கிறது. இதில்தான் மக்கள் தொகைப்பிரச்சனையைக் கொள்கிறது.

இன்று வசதியான வாழ்க்கையை உடையவன் உழைத்தால் மேலும் உற்பத்தி பெருகும். அத்துடன் தேவைக்கேற்ப உற்பத்தி பங்கிட்டுப் போகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகத்தின் செல்வமாக

மதிக்கப்பட்டு அவ்வொவ்வொருவனது தேவையும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்தியாவில் அண்மையப் புள்ளிவிவரம் ஒன்றின்படி, ஒரு கோடிபைச் சம்பளமாகப் பெறுபவன் முதல், பத்து ரூபாவைச் சம்பளமாகப் பெறுபவன்வரை இந்தியாவில் உள்ளனர். இந்தியாவில் மத்தியதரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒருவனது சம்பளம் ஆயிரம் ரூபாய் எனில் ஒருகோடிபைச் சம்பளமாகப் பெறுபவனது வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். அந்த ஒருகோடிப் பணத்தில்தான் மத்தியதரக் குடும்பங்கள் 10,000 வாழ்கின்றன. இந்த ஒருகோடிப் பணத்தில்தான், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே மாதம் 250 வருமானம் பெறும் 40,000 குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன.

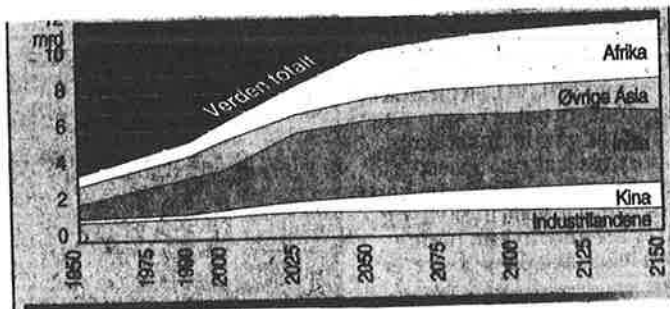
மக்களின் வறுமைக்குக் காரணம் வருமானம் சமனாகப் பங்கிடப்படாமையே. உதாரணமாக, ஒரு ஊழியன் ஒரு கோடி சம்பளம் பெறமுடியுமாயின், அவனது முதலாளியின் வருமானத்தைக் கற்பனை செய்யமுடியும். 250கோடி வருமானம் பெறும் ஒரு முதலாளியின் அதே பணத்தில் 1000 சம்பளம் பெறக்கூடிய 25லட்சம் குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. 2,50 சம்பளம் பெறும் ஒருகோடி குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன.

85கோடி மக்கள் வாழும் இந்தியாவில், 250கோடி லாபம் பெறும் 22 முதலாளிகளின் பணமே 85கோடி மக்களின் வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கிறது.

வறுமைக்குக் காரணம் முதலாளிகளின் சுரண்டல் அடிப்படையிலான கொள்ளையே. 85கோடி மக்கள் சொந்த உழைப்பை நல்கிப் பற்றாக்குறையுடன் 1000 ரூபாயுடன், அல்லது 250 ரூபா பணத்துடன் சுரண்டப்படும்போது 22 முதலாளிகள் 85கோடி மக்கள் வாழும் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வாழ்வதுதான் இச்சமூகத்திற்கு காணப்படும் அனைத்துப் பிரச்சனைகளுக்கும் காரணமாகும்.

ஒரு முதலாளிக்குக் கீழ் தொழில் புரியும் ஒருவனின் அன்றாடப் பணிக்குக் கிடைக்கும் கூலிகூட, அவனது தேவைகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. திருமணமாகாத ஒருவருக்கும், எட்டுப் பிள்ளைகளைக் கொண்ட ஒருவருக்கும் ஒரேயளவு கூலியே வழங்கப்படுகிறது. ஒரே வேலையாக இருந்தபோதும் அவனது தேவை எது என்பதில் இருந்து அவனைச் சமூகம் மதிப்பிடவில்லை. இதில்தான் தனிச்சொத்துடைமை அவலச்சணமாக அழுகி நூறுகிறது.

ஒருவனின் வீட்டுப் பிரச்சனையிற்கூட உழையாதவன் பல அடுக்கு மாளிகையில், 20, 30 அறைகளுடன் வாழும்போது, ஒரே அறையில் 5, 10பேர் என வாழும் வாழ்க்கையை நாம் காண்கிறோம். எண்ணிக்கைக்கு அமைய தேவையுடன் அறைகள் பகிரப்பட வேண்டுமேயொழிய,

உழையாத தேவையற்ற வகையில் அவை பங்கிட்டுக்கூடாது.

மனிதன் சரிசமமானவன் எனில், எல்லோருக்கும் உற்பத்தி சமமாகப் பங்கிட்டுப்பட வேண்டும். இதுதான் ஜனநாயகம். இன்று ஜனநாயகம் எனக்கூறும் எல்லா வெற்றுவேட்டுகளும் போலியானது. அது சரிசமமாக உற்பத்தியைப் பகிராத வகையில் திசைதிருப்பும் தடைக்கற்களே.

இன்று உலகில் வசதியானவனின் தொடர்ச்சியான தொடர்ச்சியான ஆசைகள் நாடுகளுக்கிடையில் யுத்தங்களாக மாறுகின்றன. உலகத்தில் சொத்துகள் மீதான தனியுடைமையின் தொடக்கத்துடன் யுத்தங்கள் உருவாகின்றன. நாடுகளைப் பிடித்து அங்குள்ள மக்களை அழித்தொழிப்பதில் ஆரம்பித்த யுத்தங்கள், இன்று ஜனநாயகத்தின் பேரால் நிகழ்கின்றன. கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தான் என்ற கூற்றின் ஊடாக அமெரிக்காவைத் தமது சொத்துரிமையாக்கிய ஐரோப்பியர்கள்

அங்கு வாழ்ந்த மக்கட் கூட்டத்தை அழித்தனர். பதினொரு லட்சமாக இருந்த செவ்விந்தியரை இருபது ஆண்டுகளில் பதினாறாயிரமாக மாற்றிய பெருமை ஐரோப்பியரையே சேரும். அதன் பெருமை இன்றைய அமெரிக்காவைச் சேரும்.

இதுபோல் அவுஸ்திரேலியப் பூர்வகுடி மக்களையும் மேலும் பல பூர்வகுடி மக்களையும் பூண்டோடு அழித்ததில் ஐரோப்பாவும், குறிப்பாக பிரிட்டனும் ஈடுபட்டன.

இவர்கள், அந்தந்த நாடுகளில் சுதந்திரமாக சுயபொருளாதார அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வாழ்ந்துவந்த மக்களைக் கொள்ளையடித்து அந்நாடுகளைக் கொள்ளையடித்து உழைப்பைக் கசக்கிப் பிழிந்து பணக்காரராகக் கொழுத்தனர். இதே

வழிகளில் மற்றைய நாடுகளையும் கைப்பற்றிக் காலனிகளாக்கி அம்மக்களையும் கரண்டிப் பணக்காரராகினர்.

இன்று நவகாலனியாக உலகை மாற்றி விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய நாடுகள் தம்மைப் பணக்காரராக மாற்றியுள்ளன.

இலங்கையில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் 800 தொடக்கம் 1500 சம்பளம் கொடுத்து ஒரு மனிதக் கூலியைக் கொண்டு பல ஆயிரம் சேட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஒரு சேட்டின் விலையையே அந்த உழைப்பாளிக்குக் கூலியாகக் கொடுத்து, பல ஆயிரம் சேட்களை ஐரோப்பிய நாடுகளில் விற்று, இலங்கைப் பணத்தைப் பல மடங்கு பெருக்கிக் கொள்கின்றனர். இப்பணம் உண்மையில் இலங்கைக்குச் சேரவேண்டியதே. இச் சேட்களை (C&A) சாதாரணமாக பிரான்சில் காணமுடியும்.

பணம் இலங்கையில் இருந்து இப்படியும் கடத்தப்படுகிறது. அதேநேரம் ஒரு உற்பத்தியைச் சொந்த நாட்டிலி செய்யமுடியும் என்ற நிலையில் அதைத் தடுத்துத் தமது உற்பத்தியை அங்கு விற்று அதிலும் பணத்தைக் கொள்ளை அடிக்கின்றனர். இப்படி எண்ணற்ற வழிகளில் பணம் கொள்ளையடிக்கப் படுகிறது. இதனால் ஏழை நாடுகள்

32ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அனுஷ்டித்ததுடன், சிறுமி இறந்த இடத்தை மலர்களால் அலங்கரித்தனர்.

இந்தச் சம்பவம், தொடர்புச் சாதனங்களில் - குறிப்பாகத் தொலைக்காட்சியில் - நிரம்பி வழியும் வன்முறைகளைப் பிரதமர் உட்பட அனேகர் மீண்டும் கண்டிக்கக் காரணமாக அமைந்தன. இந்தச் சம்பவத்தின் பின், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பல மாற்றி அமைக்கப் பட்டுள்ளன. ரிவி 3 இல் (T V 3) காட்டப்பட்டுவந்த வன்முறை கலந்த நிகழ்ச்சிகள் சில மறு அறிவித்தல்வரை பிற்போடப்பட்டன.

உருவாக்கப் படுகின்றன.

உலகில் நாடுகளுக்கு இடையில் சமமான ஜனநாயகம் கிடையாது. மாறாக பணக்காரன் ஏழைக்கு உள்ளது போன்றே நிலைமைகள் உள்ளன.

இந்தப் பணக்கார நாடுகளில் உள்ள போட்டி ஒருவரை ஒருவர் விழுங்க எடுக்கும் முயற்சியுத்தங்களாக வெடிக்கிறது. இதில் பெரும் சொத்துகள் அழிந்தும், மக்களை இழந்தும், புதிய உற்பத்திக்கு மக்களின் பெருக்கம் தேவையாகிவிடுகிறது.

இதனால் மக்களின் பெருக்கத்தை ஊக்குவித்து, ஏழைநாடுகளில் உள்ள தொழிலாளர்களைக் கூலிக்கு அமர்த்துகின்றனர். பின் தமக்கு இடையிலுள்ள போட்டியில் சந்தையில் பொருட்கள் தேங்க கூலிகளை அப்புறப்படுத்த புதிய தத்துவத்துடன் யுத்தத்தை மீண்டும் நடத்துகின்றனர். உற்பத்தியில் தேங்குகின்ற பொருட்களை லாபம் கருதிப் பல மில்லியன் தொன்களாக கடலிலும் நிலத்திலும் புதைத்து அழிக்கப் படுகின்றன.

(வரும்)

குழ்நிலை காரணமாக நிகழும் சம்பவங்களால் இச்சிறுவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதில் இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் காட்டிவரும் அக்கறை, குறிப்பாக சிலயவின் தாயாரின் அக்கறை, பாராட்டுதற்குரிய ஒன்று.

சிறுவர்கள் எத்தகைய படங்களைப் பார்க்கிறார்கள் என்பதில், அவர்களது வன்முறை கலந்த சிந்தனைப் போக்கு வளர்வது தங்கியுள்ளது. எமது தமிழ்ப் படங்களைச் சிறுவர்கள் பார்க்கக்கூடாது என இங்குள்ள தணிக்கை அதிகாரிகள் கட்டுப்பாடு விதிக்கின்றனர். ஆனால் நாம்....?

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் எட்டாவது நிகழ்வு தமிழகத்தில், தஞ்சாவூரில் நிகழ்வதாகப் பரவலாக வரும் செய்திகள் மூலம் அறியப்படுகிறது. கடந்த காலங்களில் நிகழ்ந்த தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளின் நடைமுறையும் பெறுபெறும் பற்றிச் சற்று ஆராயவேண்டிய தருணம் இது. தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் திராவிடக் கட்சிகளின் விளம்பர மாநாடுகளாகவே பெரிதும் பயன்பட்டன. கட்சிகளும், அரசும் இவற்றைத் தமிழர் திருநாளாக உருவாக்க முனைந்தும், பலகொடி செலவில் தமக்கு விளம்பரம் தேடியும் மாநாட்டின் நோக்கத்தைக் கொச்சைப் படுத்தியுள்ளன. இந்த மாநாடு ஆராய்ச்சியை முதன்மைப்படுத்தியதாகவோ, தமிழ் மக்களின் அடையாளத் திருநாளாகவோ இன்னும் ஆகமுடியவில்லை. இனிமேலும் ஆகமா என்பது சந்தேகம்தான். பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களுக்கும், பாமர மக்களுக்கும் மாநாட்டின் உண்மையான கருத்தமவை விளங்கவைக்க எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த மாநாட்டின் பயன்பாடு பற்றியும் எதுவும் தெரிவதில்லை. அவ்வாறு பயனும் கிடைப்பில்லை.

இந்த எட்டாவது மாநாடு ஒரே மூலவர்க்க நிகழ்வாக உள்ளதோடு, தமிழோடு தாங்களே வளர்ப்பதாகக் காட்டிக்கொள்ளச் சிலருக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைத் தவிரக் குறித்த பயனையும் விளைவிக்கவில்லை.

இரூபது வருடங்களுக்கு முன், 1974ல், யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின்போது அதனை யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழவிடாது தடுப்பதில் அப்போதைய சிங்கள அரசு, தற்போதைய சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் அதே அரசு, எத்தனை முற்றமாக இருந்தது என்பதையும், அந்த நிகழ்வின் இறுதிநாளில் பத்துத் தமிழர்கள் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்டதையும், லட்சக்கணக்கானார் பொலிஸ் மிரகங்களால் தூர்த்தப்பட்டதையும் யாரும் இலகுவில் மறந்துவிடமுடியாது. ஈழத் தமிழர் மீதான சிங்களப் பேரினவாத அரசின் ஆரம்பகால உச்ச நடவடிக்கையாக இருந்தது. இதன் மூலம் உலகம், தமிழர்கள் மீதான இலங்கை அரசின் ஒடுக்குமுறையை முதன்முதல் அறியமுடிந்தது. அரசுக்கெதிராகப் போராடிய ஆகவேண்டும் என்ற முடிவுக்குத் தமிழர்களைத் தள்ளியதிலும் இந்த நிகழ்வு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

அன்றைய மாநாட்டில், தமிழகத்தில் இருந்து கலந்துகொள்ள விரும்பிய அறிஞர்கள் சிலர் வருவதற்கு இலங்கை அரசு தடைவிதித்தது. ஆயினும் அவர்களில் சிலர் இரகசியமான முறையில் வந்து கலந்துகொண்டனர். இது நிகழ்ந்து இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னர் இன்று நிகழும் மாநாட்டுக்கு ஈழத்தில் இருந்து கலந்துகொள்ள விரும்பிய அறிஞர்களுக்கு ஜெயலலிதா அரசு அனுமதி மறுத்துள்ளது. இதன் காரணம் அறிவிக்கப்படவில்லை.

1987ம் ஆண்டில் இருந்து இந்திய ராணுவம் ஈழத்தமிழீழரீது தொடுத்த கொடூர யுத்தம் பல்லாயிரம் உயிர்களைப் பலியெடுத்ததுடன், ஈழத்தமிழீழின் சுயமரியாதை பற்றி எந்த மதிப்பையும் வலங்கத் தவறியது. அதன் பின்னர் ராஜீவின் கொலையைக் காரணமாக வைத்துத் தமிழகத்தில் வாடும் ஈழத்தமிழீழின் மீதான நடவடிக்கைகளும் கைதும் மனிதாபிமானமற்ற நடவடிக்கைகளாக உள்ளன.

இவற்றின் தொடர்ச்சியாகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு முழு ஈழத்தமிழீழர்களுக்கும் கதவடைப்பு நிகழ்ந்துள்ளது. இதில் பங்குபற்றியவர்கள், தமிழ் மக்களது போராட்டத்திலோ, அரசியலிலோ ஈடுபடப் பங்காளிகளாக இல்லாதபோதும் இந்தக் கதவடைப்பு நிகழ்ந்துள்ளது. இது தொடர்ந்தும் முழு ஈழத்தமிழீழர்களையும் அவமானப்படுத்தும் நடவடிக்கையாகவே கருதவேண்டியுள்ளது.

இன்று ஈழத்தமிழீழர்கள், புகலிட இலக்கியம் என்ற புதிய சிறப்பணியைத் தமிழகஞ்ச் செய்து வருகிறார்கள். இந்நிலையில் ஈழத்தமிழீழர்களுக்கு கதவடைப்புச் செய்யப்படுகிறது.

ஈழத்தமிழீழர்களையும், தமிழகத் தமிழீழர்களையும் இத்தகைய நடவடிக்கை மூலம் திரையிட்டுப் பிரித்துவிடலாம் என்று யாரும் நினைக்கக்கூடும். அது வெறும் நூல்திரையாகவே இருக்கும்; இரும்பாகிவிடாது. யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் மீதான பொலிசாரின் நடவடிக்கைகள் தமிழீழர்களின் ஒற்றுமையை அடையாளமாக விதைத்ததுபோல், தமிழக அரசின் ஈழத்தமிழீழின் மீதான கதவடைப்பும் இவர்களை மூலும் இணைக்கவே வழிவகுக்கும்.

சுருக்கம் 61,
கார்த்திகை 1994, ஒஸ்லோ.

SUVADUGAL, Herslebs gt43, 0578 Oslo, Norway.

நாய்நம்பித்த

முக்கிய விடய தானங்களைத் தொட்டிருந்தது. அதிலும் இலங்கைத் தேர்தல் பற்றிய ஒரு விரிவான கண்ணோட்டத்தினைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. எமது முதல்ப் போராளி (உயிர்த்த சிவகுமாரன்) பற்றிய ஆரம்பித்தல், உண்மையாகவே சவடுகளின் மண்பற்று மாறாத அப்பழுக்கற்ற தன்மையினைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. தென்னாபிரிக்கா பற்றிய மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருக்கும் ஒரு சாராருக்கு 'நிலா'வின் தெளிவுபடுத்தல் அதிர்ச்சியைக்கூடக் கொடுத்திருக்கலாம். ஏ.என்.ஸி.யின் முடியாத தனத்தின்புள்ள என்ன செய்து என்ற கேள்வியே தென்னாபிரிக்கக் கறுப்பு மேகங்களுக்கு மேலால் எழும் முக்கிய குறித்தலாகும்.

சோலைக்கிளியின் ஆணைவோடு இன்னும் கொஞ்சம் ஊன்றிக் கைவைத்திருக்கலாம். ஆதவனைப் போன்ற கவிஞர்களிடமிருந்து எம்மைப் போன்றவர்கள் எல்லாம்

தொடங்கவேண்டும் என்று 'த ஹிந்து' (The Hindu) பத்திரிகைத் தலையங்கம் எழுதுகிறது. இங்கு, தமிழர்களில் சரியான அரசியல்வாதி என்று யாரும் இல்லை (வை.கோ. விதிவிலக்காகலாம்). ஜெயாவின் ஊழல் கொள்ளையைப் பார்த்து வெட்கப்பட்டு வேதனை அடைந்து கோபத்துடன் பேசுவார் யாரும் இல்லை. பொறாமையோடுதான் புலம்புகிறார்கள். 'இப்படி கோட்கோடியாகச் சுருட்டுகிறானே, நமக்கு இப்படி ஒரு chance இல்லாமல் போச்சே என்று வருத்தத்தோடுதான் புலம்புகிறார்கள். மற்றபடி கிராம மக்கள் உழைக்கும் வர்க்கம் யாவரும் ஈழத் தமிழர் இன்ஸல்களைத் தெரிந்து வைத்துள்ளனர்.

சவடுகளின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் சவடுகள் ஒரு வித்தியாசமான இதழ் என்பதைக் காட்டின. புலம்பெயர்ந்தோர் என்ற காரணத்தினாலேயே உள்ளீதியில் பலமிழந்தவர்கள் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. பொருள் ரீதியிலும், வாழ்க்கை வசதியிலும் உயர்ந்திருந்தும் மனவலிமையின்றிச் சோர்ந்து கிடக்கும் தமிழகத்தாருக்கு ஒரு சவாலாக சவடுகள் இருக்கிறது. நவீன தமிழிலக்கியம் என்றாலே அது ஈழத்து இலக்கியம்தான் என்று உலக அரங்கில்

நிலைநிறுத்திவிட்டீர்கள். அசலான சிந்தனைகளும் படைப்புகளும் இதழ் முழுதும் விரவிக் கிடக்கிறது.

இன்னொரு பிடித்த அம்சம், தங்களின் நேர்நிலையான (positive) சிந்தனைப் போக்கு. விடுதலைப் புலிகள் பல தவறுகள் செய்தாலும் ஈழத்தில் போராடிக் கொண்டிருக்கும் விசைமிக்க அமைப்பு அது. ஏனைய குழுக்கள் குழலுக்கு ஏற்ப எட்டப்பர்களாகவும், எடுபிடிக்காளாகவும் மாறி, இனத்துரோகம் செய்துகொண்டிருக்கும் போது, பல இழப்புகளையும் எதிர்கொண்டு தமிழர்களுக்கு அரணாக புலிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மை. சுவடுகள் இந்த உண்மையை நிராகரிக்காதது நிம்மதியளிக்கிறது.

சந்திரிகா அரசு அதிகப் பெரும்பான்மையுடன் மக்களால் அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளது. அவரது அமைதிப் பேச்சுவார்த்தையும் பொருளாதரத் தடை நீக்கமும் தொடரும் என்று நம்புவோம். இங்கே தமிழகத்தில் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள், அரசியல்வாதிகள், நிரந்தரத் தீர்வு கூடாது என்ற கருத்திலேயே எழுதியும் பேசியும் வருகிறார்கள். சந்திரிகா அதிகப் பெரும்பான்மை பெற்று, அமைதித் தீர்வுக்கு மக்களின் ஆதரவு உண்டு என்ற நிலை வந்தபோதும், விடுதலைப் புலிகளை ஒதுக்கிவிட்டு பேச்சுவார்த்தை

அரசியல்வாதிகளால் எந்த விதத்திலும் பயன் இல்லை, சொந்தக் காலில் நிற்பதொன்றே ஈழத் தமிழருக்கு ஆயிரங்கால் பஸம்.

குளிரிலும், பனியிலும் வாடி, உழைத்துச் சேர்த்த பொருளைக் கொண்டு இப்படி ஒரு அருமையான இதழைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். உங்களுக்கு எந்த வகையில் உதவி செய்ய முடியும் என்று தெரியவில்லை. சோலைக்கிளி போன்ற அறிமுகமான கவிஞர்களுடன் புதிய பலரின் கவிதைகளையும் காண மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. படைப்புகள் அசலாகவும், களமாகவும் உள்ளன.

அன்புடன்,
கனிவண்ணன்,
தமிழகம்.

அன்புடையீர்,
சுவடுகள் 57வது இதழ் கிடைத்தது.
பெருநூற்றி.

இம்மாதப் புதைப்பாம்பாய் 'ஓர் அகதியின் புன்னகை' மனதை மகிழ்வுணர்வுகளால் நிரம்பச் செய்தது. இவ்வளவு காலமும் அகதியிடமிருந்து எதனைப் பார்க்கவில்லையோ அதனை சுவடுகள் மூலமாகத் தரிசிக்க முடிந்ததையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி. இம்முறை சுவடுகள் பல

எதிர்பார்ப்பது இதனைவிடவும் சற்று அதிகமாகவே. ஆதவன் இன்னும் கொஞ்சம் அழகாக விமர்சனத்தை மேற்கொண்டிருக்கலாம்.

அடுத்து சர்ச்சைக்குரிய (தன்னால் அம்பவாறாகிய) பெண் எழுத்தாளர் தஸ்லிமா நஸ்ரின் பற்றிய குறிப்பொன்றைத் தொட்டுவிட்டு 'சிவன்' விலகிவிட்டது மாதிரித் தெரிகிறது. தஸ்லிமா பற்றிய மிக முக்கியமான விடயங்கள் வேண்டுமென்றே ஒதுக்கப் படுவது போலவும் வெறுமனே அவர் ஒரு பெண் என்பதனை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு உலகளாவிய ரீதியில் அரைக் கண்ணால் பார்க்கப் படுகிறார் என்பதும் தெளிவாகிறது. பெண் என்றால் பேயும் இரங்கிவிடும் போது மற்றவர்களெங்கே. ஆனால் அப்படி மட்டும் கூறிவிட்டு எனது ஒதுக்கலை நான் செய்யவில்லை. முதலில் தஸ்லிமா நஸ்ரீனின் கவிதை வரிகளைப் படிங்கள்.

"பெண் ஒருத்தியை ஆண் / வாங்குவதை / நான் சம்மன் பார்த்தில் / கண்டேன். / நான் ஓர் ஆணை வாங்க / விரும்புகிறேன்! / சத்தமான உடை சவரம் / செய்துமுகம், வாரிய தலையுடன் / அவன் பார்சு பெஞ்சில் / இருக்கிறான். / அல்லது தெரு ஓரத்தில் / சோம்பலாக நிற்கிறான். / தடவைக்கு ஐந்து 41

அல்லது/ பத்து டகா என/ மலிவாக
அவனை நான் வாங்குவேன்.

அவனது சட்டைக் கொலரைப்/
பிடித்து என் ரிக்கலாவில் ஏற்றி/ சிரிப்பு
மூட்டுவேன்./ என் அறைக்கு இட்டுச்
சென்று/ என் குதியூர்ந்த செகூப்பை/
எடுப்பேன்./ அடிப்பேன்/ அவனை
மனம்போல/ மூத்திரம் கழி எனப்/
பணிப்பேன்/ "சலோன்பான்ஸ்" (தலையிடி
மருந்துப் பிராஸ்டர்)/ ஒட்டிய
நெற்றியுடன்/ விடியலில் மீண்டும்/
அவன் பாதைக்குச்/ செல்வான்./ தன்னைச்
மயங்கி அமர்வான்./ அவன் புண்ணின்
சொறிவான்./ அருநாய் ஒன்று/
நக்கும்/ வழியில் செல்லும்/ பெண்கள்/
உடைந்த கண்ணாடி/ வளையல் சத்தம்
போல்/ அவனைப் பார்த்துச் சிரிப்பர்./
நான் ஒரு ஆணை வாங்க/
விரும்புகிறேன்/ மயிர் நிறைந்த
மார்போடான/ கம்பீர மனிதனை-/
பின்பு அவனை நான்/ அழிப்பேன்./
சருங்கிய அவன்/ ஆணுறுப்புகளில்/
உதைப்பேன்"

தல்லிமாவின் லஜ்ஜா (வெட்கம்) என்ற
நாவலுக்கு முதலும் பல வியாபார
நோக்கம் மட்டுமே நிறைந்த, இலக்கிய

இருக்கிறது. தல்லிமாவைக் குன்று
திருமணங்கள், முறையே முன்றிலிருந்தும்
விவாகரத்துப் பெற்றவர் அவர்.

முதலாவது கணவர் ஒரு கவிஞர். பெயர்
ருத்ரா. 1985ல் இஸ்லாமிய
முறையை விட்டு விலகி அவரைக்
காதலித்து நீதிமன்றில் மணமாலை
மாற்றிக் கொண்டார். ஆனால் தல்லிமா
தன் கணவனோடு முதலிரவைக் கழிக்கச்
சென்ற சமயம் அவர் ஒரு மேகநேயாளி
என்பதனைத் தெரிந்து தான் ஏமாற்றப்பட்ட
விடயத்தினை எண்ணி அன்றிரவு முழுக்க
அழுதார். அப்பொழுது அவர் ஒரு
மருத்துவக் கல்லூரி மாணவி. நத்தோவின்
ஆணுறுப்பிலுள்ள புண்ணுக்குத் தானே
மருந்திடாதா தல்லிமா குறியாடுகிறார்.

இரண்டாவது 1989ல் பத்திரிகையாளர்
நயீமை மணம் முடித்தார். இரண்டு
மாதங்கள் முடியுமுன்பே அவர்களின் மணம்
முடிந்து விட்டது.

பின்னர் மூன்றாவதாக நஸ்ரீன்
தானாகவே ஒரு ஆணைத் தேடி 1991ன்
ஆரம்பத்தில் இரண்டு மாதங்கள் மட்டுமே
அவரோடு ஒன்றாயிருந்தார். ஆனால்
பிரிந்துவிட்டார். இந்தப் பலவகையான
ஆண்களுடனான திருத்திப்பாத முறையில்
நின்றுகொண்டு தல்லிமா பார்த்தது முழு
ஆண்களுமே எதிர்க்கப்பட்ட வேண்டியவர்கள்

பெண் விருப்பினால் அந்த நிமிடமே ஒரு
ஆணை "குல்உ" (ஃபஸன்) என்ற
ஆபாசமானதுமான எழுத்துகள் ஆவலைத்
தூண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளில்
"நான் ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்துப்
போராடுகிறேன். பெண் விடுதலைக்காக
நான் புத்த களத்தில் இறங்கியுள்ளேன்"
என்ற கண்துடைப்பு வார்த்தைகளால்
கவரப்பட்ட பாயர் மக்களுக்குத் திணிக்கும்
சொற்களில் தல்லிமா,

"ஆணுக்குப் பெண்து/ அன்பு
என்பதே இல்லை/ அவனுக்குத்
தேவையானதெல்லாம்/ கன்னித்
தன்மை கொண்ட/ அவன் உறுப்பை/
அழுத்தித் திறப்பது ஒன்றுதான்"

சட்டத்தின் மூலமாக விவாகரத்துப்
பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பது ஏன்
தெரியாமல் போனது? தெரியாதல்ல;
நோக்கம், ஆண்களைச் சாடுதல்
என்றிருக்கும்போது வசதியாக சிலதை
மறந்து விடுகிறார் என்றே கணிக்கத்
தோன்றுகிறது.

இலங்கையில் "லஜ்ஜா" பற்றியறியாமலே
சிலர் தடை செய்கின்றனர், சிலர்
வேண்டாம் என்கின்றனர், ஆனால்
"லஜ்ஜா" என்கின்ற நூலில்
இருப்பதெல்லாம் இதுதான்! சருக்கம்:

தந்த குடும்பம் என்றும் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். சதாமொய் என்ற தலைவனின் பெயர். மனைவி கிரோன் மொய். மகன் மாயா. மகன் சுரஞ்சன் ஆகியோர் முக்கிய உறுப்பினர்கள். அவர் இடதுசாரிக் கொள்கையில் பிடிப்புள்ள பேராசிரியர். சதந்திரப் போராட்டத்தின்போது அதாவது பாகிஸ்தானின் பிடியிலிருந்து விடுபட முயன்ற காலத்தில் தனது தாயகத்தின் விடுதலைக்காக அவர் பல முனைகளில் உழைத்தவர். அவருடைய தேசப்பற்று எவருடையதுக்கும் குறைந்தது அல்ல. அகந் செய்த தியாகங்களும் எழுத்தில் அடங்குவது அல்ல.

மனைவி, பரம்பரையாகவரும் குடும்பப் பாரம்பரியத்தைக் காப்பதில் மிகுந்த அக்கறை உடையவர். சங்கீதத்தில் புலமை உண்டு. ஆனால் திரும்ப திரும்பின் அதிகமாக அதில் ஈடுபடுவதில்லை. முன்னோர் விட்டுச் சென்ற சொத்துகளைப் பற்றிப் பேசுவதில் ஆர்வம் அதிகம். அழகானவர், ஐமமதியானவர் என்றும் சொல்லலாம். குழந்தைகள் இருவரும் முற்போக்காகவே வளர்க்கப்பட்டார்கள். மகனுக்கும் தந்தையைப் போல் பொதுஉடைமைத் தத்துவத்தில் ஈர்ப்பு அதிகம். மகன் மாயா பார்ப்பவர்கள் மயங்கும் மாயாணம் போல் வளர்ந்தான்.

அந்த 13 நாட்கள் அவர்கள் வாழ்க்கையை ஒரு குழுக்குக் குறுக்கிவிடும் என்று கூறலாம். 1990ம் வரும் டிசம்பர் மாதம் அயோத்தியில் வன்முறை வெடித்தது. பார் மகுதி தகர்க்கப்பட்டது. அதன் எதிரொலியாக இந்திய உபகண்டத்தில் பல பங்களிப்புகள் பழிவாங்கும் தொடங்கியது. பங்களானதேஷ் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. 10,000 குடும்பங்கள் அனைத்தையும் இழந்தவர்கள் ஆனார்கள்.

மாயா நண்பர் ஒருவரின் குடும்பத்தில் அடைக்கலம் தேடவேண்டி வந்தது. வன்முறைப் புயல் சமீபத்தில் தந்தைக்கு உதவியாக இருப்பதற்காக இல்லம் வந்தான். ஆனால்

என்பதை மட்டும்தான். அறிவில் குறைந்தவர்களிடம் கொச்சையானதும்,

என்று நாலி (பெண்) என்ற கவிதையில் பிற்போக்குத் தனமான தூஷணை வார்த்தைகளில் என்ன விடயத்தினைக் கூறவருகிறார் என்பது தெளிவாகிறது. இப்படிப்பட்ட அற்பத்தனமான வார்த்தைகளை உபயோகிக்கும் இவரைப் போன்றவர்களை எழுப்தாளர், இலக்கியவாதி என்று தல்லிமாவுக்காக வக்காலத்து வாங்குபவர்களை எந்த ரகத்தில் சேர்ப்பது? "ஊர்ஆ" என்கின்ற இஸ்லாமியச் சட்டம் ஒரு பெண்ணை அவஸைத் படுத்திவதற்கு ஒரு தல்லிமாவுக்கு ஒரு

மரபு பேணப்படாத எத்தனையோ கவிதைத் தொகுப்புகள், நெடுங்கதைகள் இவரால் வெளியிட்ட பட்டுள்ளன. (கிட்டத்தட்ட 21 பிரசுரங்களில்) இவையனைத்தும் வங்காள மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. அனைத்துப் படைப்புகளின் கருத்துகளுமே ஆண்வர்க்கத்தினை வசை பாடியும் அவமதித்தும் எழுதப்பட்டவைதான். இதற்கான காரணம் தனிய அல் குர் ஆனும், இஸ்லாமிய ஊர்அத் சட்டங்களும் பெண்மையை மதிக்கவில்லை என்ற கோட்பாட்டில் உள்ளவை அல்ல.

"லதுஜா" என்ற நாவல் சம்பந்தமாக இந்தியப் பத்திரிகை ஒன்றுக்குக் கொடுத்த பேட்டியின்போது "ஊர்ஆ" என்கிற இஸ்லாமியச் சட்டங்களில் மாற்றம் ஒன்று கொண்டுவர வேண்டும் என்று பதில்கூற பத்திரிகையாளர் தவறுதலாக அல்குர்ஆனில் மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அவர் கூறியதாக பிரசுரம் செய்ய வந்தது விபரீதம் என்கிறார் நஸ்ரீன்.

தல்லிமாவுக்குப் போதிய இஸ்லாமிய அறிவு சம்பந்தமான விடயங்களில் பரிச்சயம் இல்லை. அவரின் முக்கிய கணை இஸ்லாத்தை நோக்கியோ, இஸ்லாமின் ஊர்ஆவின் கோட்பாடுகளைப் பற்றியதோ அல்ல. அவரின் குறி முழுவதும் ஆண்கள் பற்றியது. ஆண் எதிர்ப்புப் பற்றியது. அதற்குக் காரணமும்

பலாங்காரக் கும்பல் ஒன்று அவனைக் கடத்திச் சென்றது. மீண்டும் அவன் திரும்பவே இயல்பை கற்பழிக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டான் என்று கருத்து உவவியது. ஆனால் அவன் ஒருநாள் திரும்பலாம் என்று சதாமொய் தனது நாட்களை அங்கேயே கழித்தார். வாய்க்கை மிகவும் கடுமையானதாகத் தோன்றியது. அவரது முந்தைய மாக்கிலிட் நண்பர்கள் இப்போது மார்க்கவாதிக்களாக மாறிப் போனார்கள். இவரது சினைகித்தந்த விரும்பவில்லை. வெட்டினார்கள்.

காஞ்சனாக்கு தனது சமுதாயத்தை விட முல்வில்லிக்கொடு அறிதாய் பற்றுதல். அவனது உயிர்நண்பர்களான கமால், பிலால், ஹைதர் ஆகியோர் தங்கனால் இயன்ற சகல உதவிகளையும் அவனுக்கு நல்கினர். கடத்தப்பட்ட மாயாவைத் தேடி அவர்கள் சென்றனர். ஆடத்துக்களை எதிர்கொண்டனர். அவன் கண்டுபிடிக்கப் படவேயில்லை. முடிவில் அவன் மடிந்துவிட்டான் என்ற முடிவிற்கு அவர்கள் வந்தனர். ஆனால் அந்த நிலைப்பை உதா மொய்யால்

ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

இனி தங்களுக்கு இங்கு இடமில்லை என்று இந்தியா செல்ல முடிவு செய்தனர். இடைப்பட்ட சாலத்தில் தங்களுக்கு வந்த எல்லையில்தான் இடையூறுகளுக்கு தங்களுடைய அமலங்களே பொறுப்பானவர்கள் என்று அறிந்த கதா மொய் மனம் வருந்தினாரே தவிர ஆத்திரம் கொள்ளவில்லை. "இந்த நாட்டில் நல்லவர்களும் இல்லாமலில்லை. நீ இதனைப் பெரிதுபடுத்தாதே" என்றுதான் காஞ்சனாக்கு அறிவுரை பகன்றார். சேகரதரியை இழந்த அவன் பித்துப் பிடித்தவனானான்.

தான் விவையதிப்பானது என்று போற்றிப் பாதுகாந்த அத்தனை பொருட்களையும் காஞ்சன்

பெண்ணுக்கு அதரவு தருவதை மட்டுமே கடனாகக் கொண்டுள்ளது என்றால்,

"நாய் ஒன்று / உன்னைத் துரத்தும்போது / கவனமாக இரு! /

அதற்கு வெறி உண்டு / ஆண் ஒருவன் உன்னைத் துரத்தினால் / கவனமாக இரு! / அவனுக்கு மேகநோய் உண்டு"

என்று ஏமானித்தனமான வாட்டுப்போக்கு மட்டும் தலையாகக் கொண்டு கவிதை எழுதும் தல்லிமாவுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கும் என்பதில் எள்ளவும் சந்தேகமில்லை. இறுதியாக என்னால் சொல்ல முடிவது, முஸ்லிம்களை எதிர்ப்பதற்கென்று ஐரோப்பிய ஏகாதிபதியும் இன்னொரு முஸ்லிமை விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறது.

* * * * *

அடுத்து முகமட் அபாரின் "ஆத்திரம்

தீராத அலை" பிரமாதம். சோலைக்கினியின் சவடுகளை அப்பட்டமாக வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. "கவிஞரின் கைப்பேணா" படும் துன்பத்தை நக்கீரனார் தெளிவுமுத்தினார். "தம்பா"வுக்கு ஒரு வேண்டுகோள், ஓவியங்களில் ஏனோதானோ தென்படுகிறது. பிரயத்தனப்பட்டுச்

பங்குகொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் அவர் குறிப்பிட்ட 'காதலன்' திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற காட்சியின் மறுகோணத்தை நாம் ஏன் பார்க்கக்கூடாது என்ற வினாவுடன் கனத்தில் இறங்குகிறேன்.

திரைப்படத்தின் கதையின்படி ஒரு குற்றமும் செய்யாத இளைஞன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் சிறையில் சித்திரவதை

செய்யப் படுகிறான். அதே நிலையில்தான் தமிழ்நாட்டின் சிறைகளில் இவங்கைத் தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகள் சித்திரவதை செய்யப் படுகிறார்கள் என்பதையும் திரைப்படக் காட்சி சட்டிக்காட்டியிருக்கலாம்.

குறிப்பு: ஒரு முழுமையான தீர்வுக்கு எப்போதும் ஒரு பிரச்சனையைப் பல கோணங்களில் இருந்து அணுகவேண்டும்.

தீயிவிட்டான். தனக்கு ஆறுதல் தரக்கூடிய தன் செல்வக்கிளியான ரத்னாவைப் பார்க்கச் சென்றான். அங்கும் அவனுக்கு அதிர்ச்சிதான் மிஞ்சியது. ஆம், அவள் வேறொரு ஆணுக்கு இப்போது மனைவியாகி இருந்தாள். அதுவும் ஓர் முஸ்லீமுக்கு. கனத்த உள்ளத்தோடும் வெறும் கையோடும் தங்கள் குடும்பம், தங்கள் தாயகம் என்று இதனாலும் நம்பிவளர்த்த நாட்டைவிட்டு அகதிகளாக இந்தியா சென்றனர்.

இத்தனை தியாகங்கள் நான் செய்தேனே என்னை இப்படியா விட்டுவது, வெட்கமில்லையா? என்று சதாமொய்யின் உள்ளம் கேட்டது. நேற்றுவரை உங்களில் ஒருவராக இருந்தவர்களை இன்று எதனால் வேறொரு பிரித்துச் சூறையாடிவிடக்கேள். வெட்கமில்லையா என்று நடுநிலையாளர்கள் கேட்டனர். அடுத்த விட்டான் பசித்திருக்கும்போது நீ பசிக்காதே என்று அண்ணலார் அறிவுரை பகன்றாரே, மெலியோரைப் பாதுகாக்கும்படி. அதனைமீற உங்களுக்கு வெட்கமில்லையா என்று அறிஞர்கள் கேட்டனர்

(நன்றி: எம்எல்சாஜகான், தினகரன்)

ஆனால் விடயம் பங்களாதேஷில் பரபரப்பான நஸ்ரின் கொடுத்த சர்ச்சைக்குரிய பேட்டி என்பது பலருக்குத் தெரியாது. சுபமங்களாவில் கோமலும் "தஸலிமாவும் கத்தியும்" என்று ஒப்பீடு செய்யப் போனவர் "நெஞ்சில் பட்டதை அச்சமின்றிச் சொல்லும் பெண்" என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு நழுவிவிட்டார். "பென்" (PEN) அமைப்பு ஒரு

செய்தனைக் கவனமெடுத்தால் நலம். சவடுகளின் தமிழ்ப்பணி தொடர் வாழ்த்துக்கள்!

அன்புடன்,
இளைய அப்துல்லாஹ்,
அக்கரணை.
இலங்கை

பகுதி 1
சென்ற சவடுகள் இதழில் நாரதர் தொடக்கிய கலகத்தில் (விவாதத்தில்)

பகுதி 2
கேள்வி: தமிழக சினிமாவும் பத்திரிகையும் எங்களைக் கேவலப் படுத்துகிறதா?

விடை: ஆம்
ஆனால் முற்காலத்தில் 'நாங்கள்' அவர்களைக் கேவலப் படுத்தியதை மறந்துவிட்டோமா நாரதரே?

* வடக்கிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு 'வடக்கத்தையர்' என்று பெயர் குட்டியதையா? அவர்களைச் சுட்டிக்

காட்டிப் புழமொழிகளை உருவாக்கியதையா?

* ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தமிழ்நாட்டவருக்கு நாம் ஒத்துழைத்ததையா?

* அந்நாட்டு அரசியலைக் கேலி செய்ததையா? அதுவும் எம்நாட்டு அரசியலைக் கேலி செய்யவேண்டிய நிலையில் இருந்தவண்ணம்.

குறிப்பு:

அன்று எங்கள் கா(நாட்டில் மழை இன்று அவர்கள் கா(நாட்டில் மழை.

That's all Narathar

நன்றி

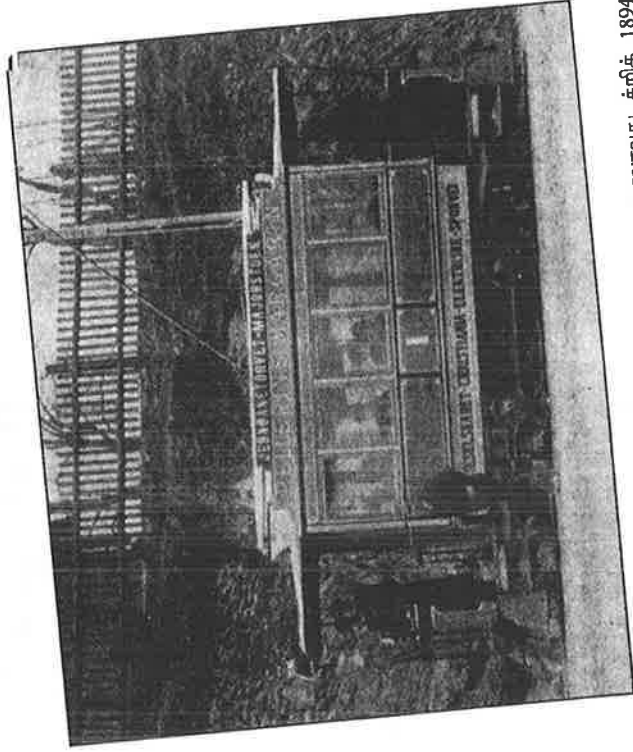
கு.பி.

ஒஸ்லோ

வீதியில் நூறாண்டு கண்ட ஒஸ்லோ 'த்றிக்'

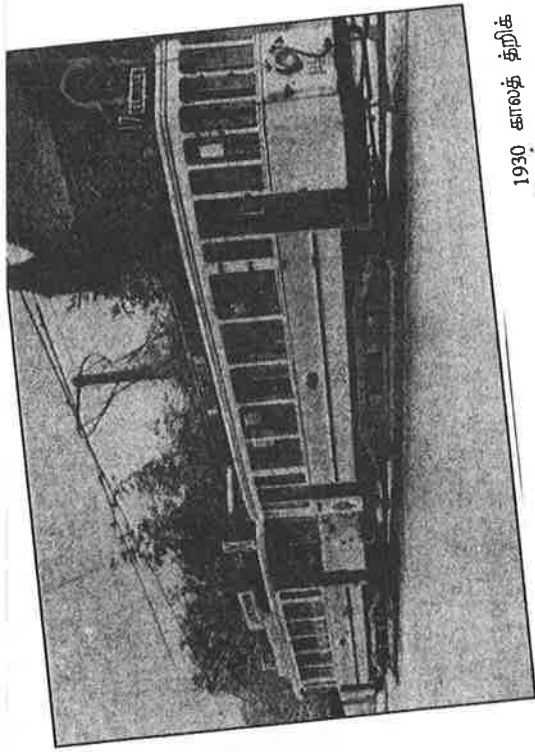
வீதிகளில் ஒடினாலும் தண்டவாளங்களில் ஓடுவதால், ஓடுவகையில் சாதாரண வாகனங்களைவிட வேறுபட்ட ஓடுவாகனத்தை எம்மிற் பலர் அறிந்திருப்போம். ஆங்கிலத்தில் 'ட்றாம்' (Tram) என அழைக்கப்படும் இந்த வாகனங்கள் இலங்கையில், கொழும்பில் ஓடுகாலத்தில் பாவனையில் இருந்தன என்பது இன்றைய தலைமுறையினர் பலருக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. புறக்கோட்டைப் பகுதியில் வீதியில் வெளித்தெரியும் தண்டவாளங்கள் இதற்கு ஒரு சிறிய சாட்சி.

இந்த 'ட்றாம்' வண்டிகளை நோர்வேயில் 'த்றிக்' என்று அழைக்கக் கேட்டிருக்கிறோம். ஏனைய பல ஐரோப்பிய

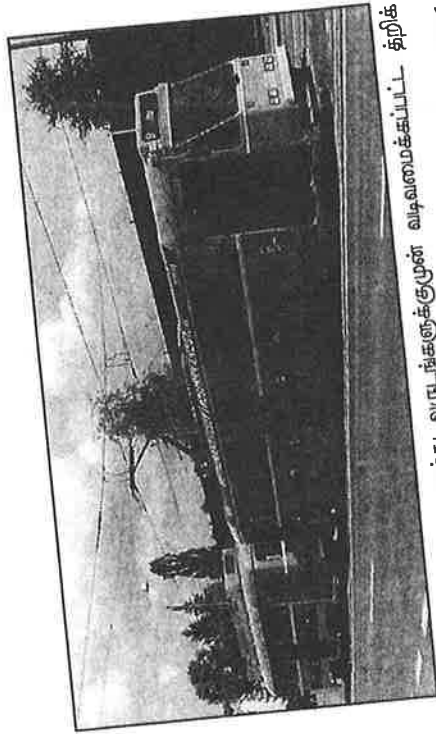

தலைநகர் ஒஸ்லோவிலும் இந்தத் த்றிக் வண்டிகள் பொதுமக்களின் போக்குவரத்துக்குக் கணிசமான பங்கை ஆற்றுகின்றன. ஒஸ்லோவைப் பொறுத்தவரை த்றிக் வண்டிகள் பாவனைக்கு வந்து இந்த வருடத்துடன் நூறு ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகின்றன. உண்மையில் ஒஸ்லோவில் த்றிக் வண்டிகள் பாவனைக்கு வந்து 1875இல் என்றாலும், அப்போதைய த்றிக் வண்டிகள் தண்டவாளங்களில் குதிரைகளால் இழுக்கப்பட்டன. 1894 மார்ச் மாதத்திலேயே முதன்முதலாக த்றிக் வண்டிகள் மின்சாரத்தில் இயங்கும் வகையில் சேவையில் ஈடுபட்டன.

1894இல் முதன்முதலாக ஒஸ்லோவின் முக்கிய பகுதிகள் இரண்டான செயன்பாண்துர்கவையும், மெயாஸ்ருவனையும் இணைக்கும் விதத்தில் தண்டவாளங்கள் போடப்பட்டு மின்சாரத் த்றிக் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டது. இன்று இதே பாதையில் முதலாம் இலக்க த்றிக் சேவையில் உள்ளது. 1894இல் ஏனைய வட ஐரோப்பிய நாடுகளில் மின்சாரத் த்றிக் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட முன்பே ஒஸ்லோவில் மின்சாரத் த்றிக் பாவனைக்கு வந்தது. ஏற்கனவே குதிரையால் இழுக்கப்பட்ட

1930 காலத் த்றிக்

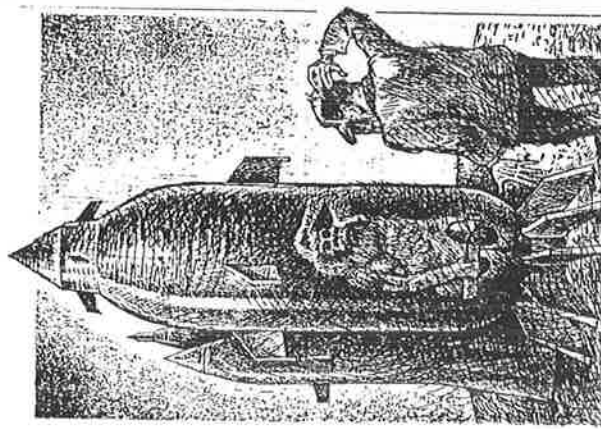
பத்து வருடங்களுக்குமுன் வடிவமைக்கப்பட்ட த்றிக்

தற்கி மேலும் சில வருடங்கள் பாவனையில் இருந்தது. 1900ஆம் ஆண்டிலேயே குதிரைத் தற்கி பாவனையில் இருந்து முற்றாக நீக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலங்களில் தனியார்வசமே தற்கி நிறுவனங்கள் இருந்தன. தற்கி நிறுவனங்களிடையே பெரும் போட்டிகளும் நிலவின. 1924இல் முதன்முதலாக கிறிஸ்தியானியா ஸ்பூர்வெயர் (Kristiania sporveier, கிறிஸ்தியானியா - ஒஸ்லோவின் பழைய பெயர்) என்ற பெயரில் நிறுவனங்கள் இணைக்கப்பட்டன. அடுத்த வருடமே ஒஸ்லோ ஸ்பூர்வெயர் (Oslo sporveier) என்ற பெயரில் இந்த நிறுவனம் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. தற்போது ஒஸ்லோவில் உள்ள பொதுப் போக்குவரத்துகள் அனைத்தையும் (புகையிரதம் நீங்கலாக) இந்த நிறுவனமே கட்டுப்படுத்துகிறது.

தற்கிகின் நூறாண்டு நிறைவையொட்டி மார்ச் மாதம் முதல் பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை அறிவித்து இந்த வருடத்தை ஒரு தற்கி வருடமாகவே கொண்டாடியது ஒஸ்லோ ஸ்பூர்வெயர். பாடசாலைகளுக்கிடையில் பாரிய சித்திரப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. அலங்காரம் செய்யப்பட்ட தற்கி வாகனங்கள் வீதிகளில் பவனி வந்தன. இந்தத் திருவிழாக்களில் ஏனைய மக்கிய ஐரோப்பிய நகரங்கள்

சிலவற்றில் இருந்தும் தற்கிக்குகள் பங்கெடுத்தன.

ஒஸ்லோவின் தற்கி வரலாற்றையும், ஏனைய பொதுப் போக்குவரத்துகளின் வரலாற்றையும் தரிசிக்க விரும்புவோருக்காக, ஒஸ்லோவில் மயொஸ்டுவன் என்ற இடத்தில் ஒரு காட்சியகம் இயங்கிவருகிறது. இந்த நூற்றாண்டுகாலத் தற்கி வரலாற்றை இந்தக் காட்சியகத்தில் காணலாம்.

மனு

உலகின் சிறிய புத்தகம்

உலகில் வெளிவந்த புத்தகங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறியது எனக் கணிக்கப்படுவது க்ளெனி. பர் அச்சகத்தால், பெய்ஸ்லி ஸ்கொட்லாந்தில் 1975இல் வெளியிடப்பட்ட ஒரு புத்தகம்தான்.

சதுர வடிவிலான இந்தப் புத்தகத்தின் நீளமும் அகலமும் 2.9மிலி மீற்றர் மாத்திரமே. ஒன்றரை மில்லி மீற்றர் தடிப்பான இந்தப் புத்தகம் கண்டுத் தோலால் அட்டையிடப் பட்டுள்ளது.

M. ZLATKOVSKY

புரட்சிப் படை!!

Danger!! Mines!!

உயர் பந்தம் கண்ணிகள்

யுத்தம் என்று ஒன்றிருந்தால் அதற்கு மனிதர்களால் நேரடியாக இயக்கப்படும் ஆயுதங்கள் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. மனிதர்கள் அல்லது படையினர் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களிலும் இயங்கக்கூடிய ஆயுதங்கள் இன்றைய யுத்த முறைகளில் முக்கிய இடம் பிடிக்கின்றன. இவற்றில் முக்கியமானவை, கண்ணிகள்.

உலகில் இன்று பல பகுதிகளிலும் யுத்தம் நிகழ்கிறது. சில யுத்தங்கள் ஓரளவாவது முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டன. சில இனித்தான் தொடங்கப் போகின்றன. ஆனால் இந்தக் கண்ணிகள், யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தாலும் தொடர்ந்தும் அழிவுகளை ஏற்படுத்தும் ஆபத்தைக் கொண்டவை.

ஒரு பிரதேசத்தை ஒரு படையினர் கைப்பற்றும்போது, அப்பிரதேசத்தில் தமது எதிரிகள் ஊடுருவாது தடுக்கக் கண்ணிகளைப் புதைத்து வைப்பது வழமை. ஆனால் அந்தக் குறிப்பிட்ட பிரதேசம் படையினரால் ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் கைவிடப்படும்போது கண்ணிகள் சரியான முறையில் அகற்றப்படுவதில்லை. இந்தக் கண்ணிகள் எதுவித பாதுகாப்புமற்ற அப்பாவி மக்களையே பின்பு பலியெடுக்கின்றன.

இன்று உலகெங்கும் கண்ணிகளைத் தடைசெய்ய வேண்டும் என்று பல்வேறு பொது அமைப்புகள் கோரிக்கை விடுத்து வருகின்றன. தற்போது வெவ்வேறு நாடுகளில், முக்கியமாக மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பத்துக் கோடிக்கு மேற்பட்ட கண்ணிகள் புதைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இந்த எண்ணிக்கை அதிகமாகவும் இருக்கலாம். இவற்றால் ஒவ்வொரு மாதமும் ஆயிரம் பேர்வரை காயமடைகிறார்கள், அல்லது இறக்கிறார்கள். கண்ணிகளில்

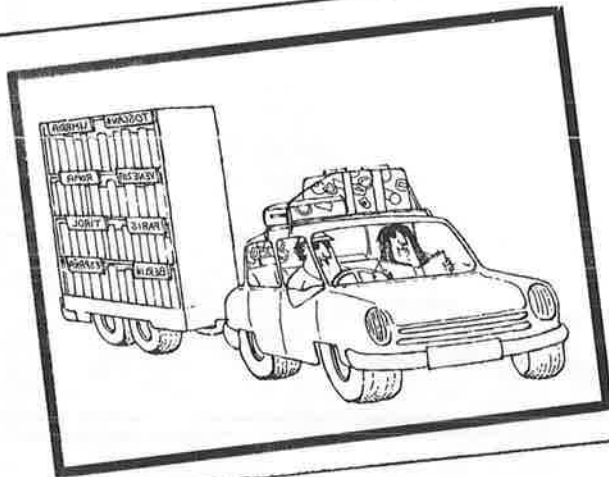
காயமடைபவர்களில் 90 வீதமானோர் பொதுமக்களே என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. முக்கியமாகப் போர்ப் பிரதேசங்களில் இருந்து தப்பி ஓடும் அகதிகளே கண்ணிகளில் பாதிக்கப் படுகிறார்கள்.

நோர்வேயின் வெளிநாட்டமைச்சு உலக ரீதியில் கண்ணிகள் தடைசெய்யப்படுவதை ஓரளவு விரும்புவதாகக் காட்டிக் கொண்டாலும், பாதுகாப்பு அமைச்சின் பதிவுகள் இதற்கு நேரெதிரான நடவடிக்கைகளைக் காட்டுகின்றன. 1950, 60களில் இருந்து வாங்கிச் சேமிக்கப்பட்ட கண்ணிகள் அமெரிக்காவிடம் வாங்கப்பட்டவை. இவை பழையனவாகிவிட்டன என்ற காரணத்தைக் கொண்டு, கடந்த மூன்று வருடங்களில் முப்பதுகோடி குறோணர்களுக்குக் கண்ணிகளை வாங்கியுள்ளது நோர்வே. அடுத்த ஐந்தாறு வருடங்களில் நோர்வே வாங்கத் திட்டமிட்டுள்ள கண்ணிகளின் பெறுமதி ஏறத்தாழ எண்பது கோடி குறோணர்கள்.

கண்ணிகளின் பாவனை பற்றி அடுத்த வருட இறுதியில் சர்வதேச ரீதியில் ஒரு ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப் படலாம் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. ஆனால்

கண்ணிகளின் பாவனையை இது முற்றாகத் தடுக்கும் என்று நம்ப முடியாது. அதைவிட முக்கியம் இவ்வாறான ஒப்பந்தங்களை எப்படி நடைமுறைப் படுத்துவது என்ற கேள்வி.

ஏனைய ஆயுதங்களைவிடக் கண்ணிகள் மிக மலிவானவை. அதிக தொழில்நுட்பம் இல்லாமலே தயாரிக்கக்கூடியவை. இதனால் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் யுத்தங்களில் கண்ணிகளின் பாவனை மிக அதிகமாக உள்ளது. ஒரு கண்ணியை உருவாக்கச் செலவாகும் தொகையைவிட நூறு மடங்கு அதை அகற்றச் செலவாகிறது. கண்ணிகள் எங்கு புதைக்கப் படுகின்றன என்ற சரியான தகவல் பொதுவாகப் பேணப்படாமையால் பல வளமான பிரதேசங்கள் யுத்தம் முடிந்தாலும், கண்ணிகள் இருக்கும் என்ற அச்சம் காரணமாக, பாவிக்கப் படாமல் உள்ளன. கண்ணிகள் ஒரு வரை அங்கவீனமாக்குவதையே குறியாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுபவை. எனவே யுத்தம் அதிகமாக நிகழ்ந்த வறிய நாடுகளில் (உ+ம்: ஆப்கானிஸ்தான்) மிக அதிகமானோர் உடல் ஊனமடைய நேரிடுகிறது. இது, யுத்தம் முடிந்தாலும்

வழமையான வாழ்வுக்குத் திரும்பாமல் மக்களைத் தடுக்கிறது.

உலகெங்கும் கண்ணிகளை அகற்றுவதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே உள்ளது. அத்துடன் இதில் அவர்கள் முழுமையாக ஈடுபடுத்தப் படுவதும் குறைவு. உலகில் கண்ணிகளை அகற்றலை ஒரு முக்கிய பணியாகக் கொண்டுள்ள அமைப்புகளில் நோர்வேயின் 'நொஷ்க் ஃபோல்க்கயெல்ப்' (Norsk Folkehjelp) ஒன்று. இதுவே கண்ணி அகற்றலில் உலகிலேயே மிகப் பெரிய அமைப்பாகவும் விளங்குகிறது. இந்த அமைப்பின் கண்ணியகற்றற் திட்டங்களுக்காக நோர்வே அரசு திணைக்களங்கள் ஏறத்தாழ நான்குகோடி குறோணர்களை வழங்குகின்றன. கம்போடியா, மொசாம்பிக், அங்கோலா ஆகிய இடங்களில் இந்த அமைப்புப் பணிபுரிகிறது. விரைவில் ஃபராக்கிலும்

கண்ணியகற்றலை இந்த அமைப்பு ஆரம்பிக்க உள்ளது.

உலகில் ஆப்கான், அங்கோலா, ஈராக் - குவைத், மொசாம்பிக், சோமாலியா போன்ற நாடுகளிலேயே அதிக கண்ணிகள் புதைக்கப் பட்டுள்ளன. ஈழத்திலும் பல பிரதேசங்களில் கண்ணிகள் புதைக்கப் பட்டுள்ளன. முக்கியமாகச் சிறிலங்கா அரசபடைகளின் முகாம்களைச் சுற்றிப்

பெருமளவு கண்ணிகள் இருதரப்பினராலும் விதைக்கப் பட்டுள்ளன. இவை, யுத்தம் நிறுத்தப்படும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அகற்றப்படுவது அவசியம். யுத்தத்தில் ஈடுபடும் இரு தரப்பினரையும் மட்டுமன்றிப் பொது மக்களையும் பலிகொள்ளும் அபாயம் கொண்டவை இவை.

சாகுந்தலன்

மொழிபெயர்ப்புக்கு விருது

- சிவன் -

ருஷியின் வரிசையில் இன்னொரு பெண் முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சேர்ந்துவிட்டார். ருஷியின் மீதான தண்டனை குறைக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில் ருஷியின் சர்ச்சைக்குரிய 'சாத்தானின் பாடல்கள்' (Satanic verses) நூலை நோர்வேஜிய மொழிக்கு மொழிபெயர்த்த காறி ரீஸ்விக் (Kari Risvik) அண்மையில் கலாச்சாரத் திணைக்களத்தின் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளுக்கான சிறப்பு விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பட்டுள்ளார். இவரது மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளுக்கான கௌரவமான இந்த விருது 50,000 குறோணர்கள் பணத்தையும் உள்ளடக்கியது.

ஆங்கோர் ஏழைக்கெழுத்தறிவித்தல்

● மாயன்

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர்விளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்

- பாரதியார் -

எம் ஈழ மணித்திருநாட்டில்
துப்பாக்கிளுக்குப் பலியாகி ஆயிரக்
கணக்கான குழந்தைகள் தம் பெற்றோரை
இழந்துள்ளனர். குடும்பத்தின் முதல்
உழைப்பாளி பலியானதால், பல
குடும்பங்கள் தமது அன்றாட வாழ்வையே
கேள்விக்குறியாக எதிர்நோக்கின்றன. பல
ஆயிரக் கணக்கான சிறார்கள் தமது
கல்வியை இவ்வாறான குழந்தைகளில்
இடைநிறுத்தி வைப்பது பெரிதும்
கவலைக்குரிய ஒரு விடயம். இவ்வாறான
சிறார்களின் கல்வியை மையப்படுத்தி,
அவர்களுக்கு உதவிட என உருவாகி
வளர்ந்துள்ளது, இலங்கை மாணவர் கல்வி
நிதியம்.

அமைப்பு முதலில் ஆறு
மாணவர்களுக்கே உதவத் தொடங்கியது.
தற்போது அமைப்பு உதவியுடன் கல்வி
வசதி பெறும் ஈழ மாணவரது
எண்ணிக்கை ஆறு வருடங்களில்
இருநூற்றைத் தாண்டியுள்ளது. தமிழ்ப்
பிரதேசங்களில் தொடர்ந்த புத்த
அழிவுகளால் குடும்பத்தின் மூல

உழைப்பாளியை இழந்து வறுமைக்
கோட்டின் கீழ் வாழும் பிள்ளைகளின்
கல்வித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து
அப்பிள்ளைகள் பல்கலைக்கழகம் வரை
சென்று பயில ஆக்கூர்வமாக உழைப்பதே
இந்நிதியத்தின் முக்கிய நோக்கம்.

பாதிப்புற்ற ஒரு மாணவருக்கு ஓர்
அன்பர் என்ற ரீதியில் உதவும் அன்பர்கள்
திரட்டப்பட்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட
அமைப்பாக சர்வதேச ரீதியில் இலங்கை
மாணவர் கல்வி நிதியம் இயங்குகிறது.
இந்நிதியத்தின் மூலம் உதவும் அன்பர்கள்
அவுஸ்திரேலியா, கனடா, ஜேர்மனி,
பிரான்ஸ், சுவீடன், அமெரிக்கா,
டென்மார்க், நோர்வே, சுவீடன், பிரிட்டன்,
பப்புவா நியூகினி, நெதர்லாந்து ஆகிய
நாடுகளில் உள்ளனர்.

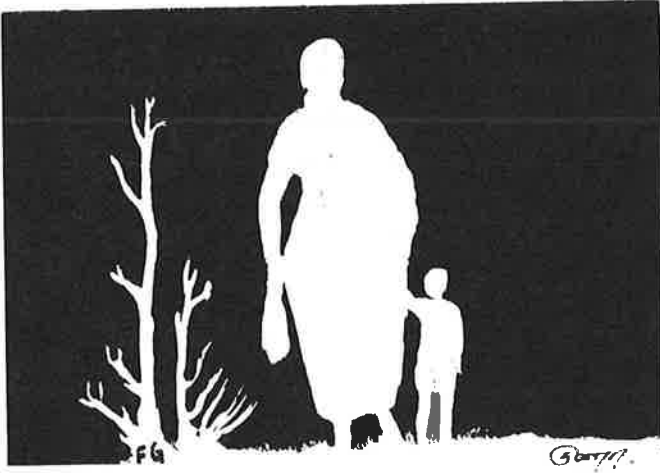
உதவி பெறும் மாணவர்கள் பல்வேறு
மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். திருமலை,
மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், அம்பாறை,
புத்தளம், கிளிநொச்சி, மாத்தளை ஆகிய
மாவட்டங்களில் உதவி பெறும் மாணவர்
வசிக்கின்றனர். வழமையான உதவித்
திட்டத்தைவிட, அமரர்கள் இராசநாகம்,
கந்தசாமி (TRRO ஸ்தாபகர்)
ஆகியோரின் நினைவாகவும் சில
மாணவர்களுக்கு நிதி உதவி
கிடைக்கின்றது.

இந்தப் புலமைப் பரிசில் திட்டத்தில்
ஆர்வம் உடையோர் அனைவரையும்
தமது இணைய நிதியம் அழைக்கிறது.

CEYLON STUDENT'S EDUCATIONAL FUND

இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம்

P.O.Box 317, BRUNSWICK, VICTORIA 3056, AUSTRALIA

கண்டது கேட்டது கண்டவர் சொன்னது

ஐரோப்பாவில் அகதிகளுக்கான சட்டங்கள் வரவர இறுக்கம் அடைந்து வருவது புதிய செய்தி அல்ல. ஐரோப்பாவின் வரலாறுதான் அகதிகளுக்கான உலக ரீதியான சட்டங்கள் இயற்றப்படக் காரணம் ஆனது என்பதைப் பலர் மறந்து விடுகிறார்கள். அல்லது மறந்தது போல் நடக்கிறார்கள். உண்மையான அகதிகளுக்குத் தமது அவலநிலையைப் புரிய வைப்பதில் உள்ள சங்கடங்கள்கூட, இந்த அரசாங்கங்களால் புரிந்துகொள்ளப் படுவதில்லை.

பொதுவாக ஐரோப்பாவில் ஈழ அகதிகள் மீதும் ஏனைய பல நாட்டு அகதிகள் மீதும் வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டு, அகதிகள் உண்மையில் தமது நாட்டின் யுத்தம், அடக்குமுறை என்பவற்றால் பாதிக்கப்பட்டு அகதிகளாக வரவில்லை; பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகவே அகதிகளாக வருகிறார்கள் என்பது. உண்மையில் பொருளாதாரக் காரணங்கள்கூட இந்த ஐரோப்பிய நாடுகள்

(மற்றும் முதலாளித்துவ நாடுகள்), ஏழை நாடுகளை மேலும் ஏழை நாடுகளாக ஆக்குவதால்தான் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் பலர் சுலபமாக மறந்துவிடுகிறார்கள்.

மனிதன் தனது வரலாறு முழுவதும் வளம்மிக்க பிரதேசங்களை நாடி ஓடிக்கொண்டுதான் இருந்திருக்கிறான். வறுமை ஒரு நாட்டில் தாண்டவம் ஆடும்போது வளமிக்க நாட்டை நோக்கி ஓடுவதைத் தவறு என்று வெறுமனே மறுக்க முடியாது. பல நோர்வேஜிய இனவாதிகள், வெளிநாட்டவர்கள் இங்கு வந்து தமது தனித்துவத்தைப் பாதிக்கும்படி செய்கிறார்கள் என்றும், தமது செல்வத்தைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்றும் பிரசாரம் செய்யக் கேட்டிருக்கிறேன்.

இவ்வாறான பிரச்சாரங்களின் வேகம் மிக அதிகம், விசையும்தான். இவ்வாறான பிரச்சாரங்கள் வரலாற்றை மறைக்கும் பிரச்சாரங்கள்தான். இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் நோர்வே வறுமையில்

வாடியபோது அமெரிக்காவை நோக்கி ஓடிய நோர்வேஜியர்களின் எண்ணிக்கை பல லட்சம். இதை இந்தப் பிரசாரகர்கள் ஒருபோதும் தெரிந்தாய்க் காட்டிக் கொள்வதில்லை. கடந்த வருடக் கணக்கின்படி, அமெரிக்காவில் வாழும் 'நோர்வேஜியர்'களின் எண்ணிக்கை பற்றிய தகவல் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். 37லட்சம் 'நோர்வேஜியர்'கள் அமெரிக்காவில் வசித்து வருவதாகக் கணக்கீடு கூறுகிறது. நோர்வேயின் சனத்தொகை 42லட்சம்தான் என்றால் மிகுதியை நீங்களே கணக்கிடலாம்.

மின்னசோட்டாவில் வசிக்கும் 'நோர்வேஜியர்'களின் எண்ணிக்கை ஒஸ்லோவில் வசிப்பவர்களின் எண்ணிக்கையைவிட ஒன்றரை மடங்கு அதிகம். (அதிலும் ஒஸ்லோ வாசிகளில் பத்து வீதத்தினர் வெளிநாட்டவர்கள்). விஸ்கொன்சின், கலிபோர்னியா, வோஷிங்டன் என்பனவும் மூன்றரை லட்சத்துக்கு மேல் 'நோர்வேஜியர்'களைக் கொண்ட பிரதேசங்கள். வெளிநாட்டவர்களை வெளியேறச் சொல்லிக் கத்துபவர்கள் இந்த மாநிலங்களுக்கு ஒருமுறை விஜயம் செய்வது நல்லது.

தொழில் ரீதியாக நடிப்பு இருக்கும் வர்த்தகத் திரைப்பட உலகில் நல்ல திரைப்படங்களை உருவாக்குவது மிகவும் சிரமம். இதற்கு முக்கிய காரணம், நடிகர்களின் அதிகபட்சச் சம்பளம்தான். ஒரு நடிகருக்கு மாத்திரம் ஒருகோடி முதலிட்டுத் தயாரிக்கப்படும் படங்களில் குறிப்பிட்ட சில அம்சங்கள் ரசிகர்களுக்காக என்று ஒதுக்கப் படுவதால், இவை திரைப்படத்தை நாசம் பண்ணிவிடுகின்றன. இந்த நிலையை இந்தியத் திரைப்பட உலகிலும், ஹாலிவுட்டிலும் எம்மால் காணமுடியும்.

இந்த வகையாக, நடிகருக்கு அதிகம் சம்பளம் கொடுக்கும் நிலையில் மாற்றம்

ஏற்படுத்துவது, சட்ட ரீதியாக இதற்குத் தடை கொண்டு வரப்படாதவரை சாத்தியமேயில்லை. இதில் இன்னொரு அம்சத்தையும் நாம் அவதானிக்கலாம். அதாவது ஒருபோதும் நடிகைகள் இந்த உயர்ந்தபட்சச் சம்பளப் பட்டியலில் இருப்பதில்லை. வர்த்தக ரீதியான திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் ஒரு கதாநாயகனைச் சுற்றியே அமைக்கப் படுவதுதான் இதற்குக் காரணம். தமிழ்த் திரையுலகில் முதன்முதல் ஒருலட்சம் வாங்கிய கே.பி.சுந்தரரம்பாள் ஒரு விதிவிலக்கு.

கடந்த வருடம் முதன்முதலாக ஆங்கிலத் திரை உலகில் ஒரு நடிகை ஒருகோடி டொலரைச் சம்பளமாகப் பெற்றார். ஜலியா றொபேட்ச் என்ற நடிகை ஒருகோடி டொலர் சம்பளத்தை முதன்முதல் பெறும் நடிகையானார். இதற்குமுதல் அதிக சம்பளம் பெற்ற நடிகையாக ஜப்பி

கோல்பெர்க் இருந்தார். இவரது சம்பளம் ஒரு கோடிக்குச் சற்றே குறைவு. என்னதான் இருந்தாலும் ஆண்களின் சம்பளத்தின் அளவுக்கு வரப் பெண்களை ஒருபோதும் விடமாட்டார்கள் என்று

நம்பலாம். ஆனோல்ட் ஸ்வாஸ்னேகரின் ஒரு படத்திற்கான சம்பளம் ஒன்றரைக் கோடி டொலர்கள் என்கிறார்கள். அதிகம் போவானேன், பல விதங்களில் பெண்கள் முன்னேற்றம் அடைந்ததாகக் கூறப்படும் நோர்வேயில்கூட சராசரியான ஆண்களின் சம்பளம் பெண்களின் சம்பளத்தைவிட அதிகமாகவே இருக்கிறது.

நோர்வேயின் பெயரை உலகம் அறியவைத்தவர்களில் தூர் ஹெயர்டால் முக்கியமான ஒருவர். அண்மையில் இவருக்கு என்பது வயது நிறைந்தது.

வயதை ஒரு தடையாகக் கொள்ளாமல் தனது ஆய்வுப் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வரும் இவர், உலகில்

வெளியிட்டார். மனிதனது குடியேற்றங்கள் பற்றி - முக்கியமாக அமெரிக்கக் கண்டம் பற்றித் தூர் ஹெயர்டால் ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட கருத்துகள் பலத்த வாதப் பிரதிவாதங்களை உண்டாக்கின. அவரது ஆய்வுகள் பற்றிய பிபிஸி நிகழ்ச்சி ஏறத்தாழ உலகம் முழுமையும் ஒளிபரப்பானது. அவரது ஆய்வுகள் முதலில் வெளியானபோது அவரது கருத்துகளுடன் முரண்பட்டவர்கள் பலர் இன்று அவரது ஆய்வுகளை ஏற்றுக்கொண்டு வருகின்றனர்.

இவரது ஆய்வுகள் பற்றியும், ஆபத்தான கடற்பயணங்கள் பற்றியும், வாழ்வு பற்றியும் அண்மையில் நோர்வேஜிய மொழியில் அருமையான நூலொன்று வெளிவந்திருக்கிறது. அண்மையில் வெளிவந்த நூல்களில் இது பலரது கவனத்தை ஈர்த்த ஒன்று.

உயிர் தப்பிய 'ஐரோப்பியப்' பசு

நோர்வே ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் இணைவதா இல்லையா என்பது பற்றிய விவாதங்கள் உச்சக்கட்டம் எய்துமுன்பே ஐரோப்பிய சமூகத்திற்கு எதிரான விவசாயிகளின் குரல்கள் பலமாக ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இந்தக் குரல்களின் ஒரு அடையாளமாக விவசாயிகளை அதிகமாகக் கொண்ட வால்ட்றஸ் பிராந்தியத்தில் சுவரில் வரையப்பட்ட ஐரோப்பியப் பசுவைக் கூறலாம்.

லெய்ஃப் யான் ஹம்மர்ஸ்ட்ரா (Leif Jan Hammerstad) என்ற விவசாயி ஐரோப்பிய சமூகத்தில் நோர்வே இணைவது பற்றிய தனது எதிர்ப்பைக் காட்ட விரும்பினார். அவர் தேர்ந்தெடுத்த வழிதான் அவருக்குச் சிக்கலைக் கொண்டுவந்தது. பிரதமரின் படம் உட்பட ஒரு வண்ணத்திலான பாரிய அரசியற் கேலிச் சித்திரத்தைத் தனது பாற்பண்ணையின் சுவரில் வெளிப்புறமாக வரைந்துவிட்டார் லெய்ஃப். அவரது பண்ணை, வீதிக்கு அருகில் இருந்ததால், அந்தப் படம் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் எனக் கருதிய போக்குவரத்துத் துறை அதிகாரிகள் படத்தை அகற்ற வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கச் சட்டத்தின்முன் ஒரு குற்றவாளி போல நிறுத்தப்பட்டார் லெய்ஃப். ஆனால், தான் அந்தப் படத்தை அகற்றப் போவதில்லை என்பதில் உறுதியாக இருந்தார் லெய்ஃப்.

லெய்ஃப் முதலில் அந்தப் படத்தை மறைக்கவேண்டி நேரிட்டது. எனினும் அவருக்கு ஆதரவாக இறுதியில் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. அந்தப் படம் விளம்பரம் என்று கருதமுடியாது என்று கூறிய நீதிமன்றம், போக்குவரத்து அதிகாரிகளின் வழக்கைத் தள்ளி, மீண்டும் பசுவைக் காட்சிக்குத் திறந்துவிடலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது.

மனு